

TREBALL DE RECERCA

LES NOSTRES HISTÒRIES

ξένος - XÉNOS

“Ningú t’estimarà tant com ho fem nosaltres”

(El papa i la mama)

AGRAÏMENTS

En primer lloc vull agrair la tutoria del meu professor, que m'ha guiat, ajudat i aconsellat durant tot el treball.

També vull donar les gràcies a tots els nois i noies que han participat en la part del documental, i a les seves famílies per obrir-me les portes de casa seva amb un somriure.

Finalment, vull valorar el suport que m'ha donat la meva família per tractar el tema del Treball de Recerca; els meus avis, la meva germana i els meus pares.

Gràcies a tots per fer possible aquest projecte.

PSEUDÒNIM

En aquesta versió del Treball de Recerca per presentar-la als Premis UVic en la categoria Premi Bon Preu, que correspon a l'àmbit de les ciències socials i humanitats, s'utilitzarà ξένοç – xénos com a àlies. Les dades i fotografies personals també seran modificades per tal de respectar l'anonimat, es mostraran en cursiva, de forma escurçada o en el cas de les imatges, borroses.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. INTRODUCCIÓ	7
2. OBJECTIUS	8
3. HIPÒTESIS DEL TREBALL.....	8
4. L'ADOPCIÓ I ADOPTAR, QUÈ ÉS?.....	9
4.1. L' ACOLLIDA	9
4.2. DIFERÈNCIES: ADOPCIÓ I ACOLLIDA	9
5. HISTÒRIA DE L'ADOPCIÓ.....	10
A l'Antiguitat.....	10
A l'Antiguitat Grecoromana	10
A Espanya.....	10
6. TIPUS D'ADOPCIIONS.....	13
7. ESTADÍSTIQUES	15
7.1. A CATALUNYA ENTRE 2011 - 2015.....	15
8. UNA ADOPCIÓ DES DE CATALUNYA	19
8.1. MOTIUS PER ADOPTAR	19
8.2. PROCÉS D'ADOPCIÓ	19
Requisits.....	19
La idoneïtat	19
8.3. ADOPTAR A CATALUNYA	20
Infants amb necessitats especials.....	20
8.4. ADOPTAR INTERNACIONALMENT	22
9. DESPRÉS DE L'ADOPCIÓ. CONSEQÜÈNCIES.....	24
10. CURIOSITATS	26
11. EL DOCUMENTAL	28
11.1. PLANIFICACIÓ	28
11.2. HIPÒTESIS DEL DOCUMENTAL	30
11.3. PARTICIPANTS	31
11.4. QÜESTIONS.....	34
L'enquesta.....	34
Preguntes	37

11.5. GRAVACIÓ	39
11.6. EDICIÓ	39
Text veu en <i>off</i> inici	40
Text veu en <i>off</i> final	40
11.7. COMPLICACIONS	41
11.8. RESULTAT	42
12. EL MEU CAS	43
Què penso?	43
Els pensaments del papa i la mama	48
13. CONCLUSIÓ	50
14. BIBLIOGRAFIA	51

1. INTRODUCCIÓ

Les nostres històries és com titulo el meu Treball de Recerca.

Tota l'ESO fent els famosos crèdits de síntesi en grups per, sense adonar-nos, preparar-nos i conduir-nos cap a l'altre famós treball, el Treball de Recerca o el TdR dels alumnes de Batxillerat catalans que tard o d'hora arriba i que en aquest cas, ja ha arribat. El TdR, una assignatura més, però també un projecte personal per a esplaïar-se al gust d'un mateix. Una matèria on cadascú decideix què fer i com. Sembla fàcil, però a l'hora de la veritat no tot és tan senzill com sembla. Primer s'ha d'escollir un tema.

El tema no m'ha sigut de difícil elecció, ja que sí que és cert que optava per diferents idees a tractar, com les diferents cultures i religions o les noves xarxes socials, però un dia em va venir a la ment un tema força personal i interessant, no dels més tractats i que podia modelar-lo a la meua manera per tal que quedés suggestiu. Vaig fer una mica de recerca sobre el tema, com el Treball de Recerca indica; vaig posar "adopció" al cercador del navegador i, a sorpresa meua, vaig trobar informació, però la bàsica i necessària sense ser excessiva, com per exemple com adoptar o consells per l'adaptació dels nens adoptats. Això em va fer pensar que aquell tema necessitava complementar-se i així ho anava a fer.

El tema és l'adopció. És personal perquè sóc adoptada de la Xina i interessant perquè, principalment, a mi m'interessa; el no ser un dels temes més comuns, tractar-lo, pot resultar intrigant per als altres. El fet que la meua germana petita és també adoptada del mateix lloc, va fer que pogués revivre, amb consciència, l'adopció. A més, a casa sempre hem parlat de les nostres adopcions amb normalitat, cosa que fa que no senti cap tipus d'angoixa al parlar sobre aquesta qüestió.

Espanya és el segon país que més adopta i Catalunya és la primera comunitat a fer-ho dins de l'Estat. El meu treball tractarà sobre l'experiència d'adoptar; la de família i, sobretot, la del nen. A principis de segle hi va haver un "boom" en les adopcions, així que, per què no documentar les vivències d'aquestes noves famílies? Em centraré, sobretot, en les adopcions internacionals des de Catalunya a *la meua comarca*, com és el meu cas. Encara que enfoqui més un aspecte de l'adopció, els restants també seran comentats per a tenir uns coneixements bàsics sobre el tema general.

Amb el contingut triat, s'ha de pensar què fer. Treball d'investigació i projecte o treball de compilació i bibliogràfic? Pensava que els del primer tipus només eren per fer experiments científics o tecnològics però com volia fer quelcom diferent, m'he decidit a fer un documental sobre l'experiència de l'adopció i, per altra banda, cercar la informació primària per poder parlar-ne amb un coneixement real. A més, també vull redactar les dues adopcions que he viscut, la meua pròpia adopció i la de la meua germana, des del meu punt de vista, pel que m'han explicat i per les fotografies; els meus pares també hi faran una petita aportació sobre què pensen.

Ja tenim tema i projecte de treball, ara només queda posar la idea en procés i començar a treballar.

2. OBJECTIUS

En aquest treball hi haurà dues parts diferenciades, la investigació i el projecte.

La investigació constarà en buscar tota la informació sobre les principals qüestions de l'adopció i sintetitzar-les per a poder aconseguir tenir el coneixement necessari sobre aquest acte, el d'adoptar.

El projecte es basarà a crear un documental, amateur, d'entrevistes a nens adoptats i al seu entorn més proper (pares i germans), amb preguntes generals i personals amb el propòsit de donar a conèixer l'experiència d'adoptar internacionalment i reflexionar sobre tot el que comporta aquesta acció.

La part de redactar les dues adopcions viscudes per mi i els meus pares, serà la part de recerca personal, on l'escrit farà que els records quedin guardats de forma física i no només en la memòria.

L'objectiu principal és crear material multimèdia per tal de saber què és adoptar i per tal d'adquirir la consciència d'adoptar, donant a conèixer l'experiència de l'adopció, tant la dels nens, com la dels pares (i germans), mostrant que adoptar és un acte d'amor i, alhora, animar a futurs pares, indecisos, a adoptar sense cap mena de por.

És un projecte de treball que agafo amb ganes i que espero que el resultat sigui un resultat emotiu i bonic.

3. HIPÒTESIS DEL TREBALL

Des d'un principi, espero que el treball sigui complex.

En la part d'investigació caldrà temps per comparar la recopilació d'informació i triar-ne els *quids* necessaris i resumir-los de la manera més adient possible per una fàcil i ràpida comprensió.

El projecte serà la part més complicada, ja que s'haurà de preparar tot al detall. L'ambientació, les preguntes, la gent, l'edició i producció... són alguns dels aspectes més importants a tenir en compte perquè el documental surti el més professional possible.

La redacció de les dues adopcions viscudes serà el component més senzill, ja que no caldrà buscar gaire més informació de la que m'expliquin els meus pares i familiars.

Serà un treball on caldrà dedicar-li temps i paciència, tant per informar-se com per gravar les entrevistes amb la gent que estigui disposada a participar. Serà tot un repte.

4. L'ADOPCIÓ I ADOPTAR, QUÈ ÉS?

L'adopció és l'acte d'adoptar.

Adoptar, a partir d'una base contractual regida per una institució jurídica, és prendre com a fill, un menor "estrany", el que no ho és per generació, a fi d'afillar-lo i fer-lo membre de la família per tal d'aconseguir vincles semblants però no iguals a la d'una paternitat i filiació natural o legítima; com si es tractés d'un fill biològic. L'adoptat obté els mateixos drets i deures que un fill biològic. Sinònims per al verb adoptar serien afillar o acollir.

4.1. L'ACOLLIDA

L'acollida és l'acció d'acollir.

Acollir és rebre i admetre a casa a algú; és protegir i ajudar a menors desemparats, sense uns pares que es puguin fer càrrec d'ell per diversos motius (econòmics, psicològics, maltractaments...) que fan que hagin de viure sense la seva família un temps. L'acolliment és una alternativa per a aquests menors que, tot i que molts viuen en centres d'acollida o en centres residencials d'acció educativa, necessiten una família que els pugui oferir totes les necessitats fins que la família d'origen torni a estar capacitada per cuidar al menor, encara que mai s'ha de trencar el lligam entre el menor i la família biològica durant l'acolliment.

L'acolliment familiar pot ser simple o preadoptiu. El simple es basa a acollir al menor temporalment, ja que sembla possible el reintegrament en la seva família en un futur i pot ser d'urgència i diagnòstic, de curta o llarga durada, de caps de setmana i vacances o en unitats convivencials d'acció educativa. El preadoptiu és permanent i l'acolliment del menor és una prova d'una prèvia adopció; aquest tipus és poc comú. Per acollir s'han de complir una sèrie de requisits per comprovar que la família és l'adient i tramitar la documentació a l'Institut Català de l'Acollida i de l'Adopció perquè després aquests valorin la sol·licitud.

4.2. DIFERÈNCIES: ADOPCIÓ I ACOLLIDA

Adoptar i acollir no és el mateix, tot i que és semblant; tant, que l'organització catalana encarregada d'aquests dos processos els ajunta en la seva nomenclatura; l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció. Això succeeix perquè el principal objectiu de les dues parts és protegir al menor i en ambdós processos cal complir una gran sèrie de requisits a favor de l'infant. Respecte a les dues definicions anteriors, es pot observar que l'adopció i l'acollida són processos diferents i hi ha característiques oposades que no s'han de confondre. L'adopció és de caràcter permanent i l'acollida temporal. En l'adopció, la família consta dels pares adoptius i l'adoptat i en l'acolliment, es pot considerar que la família del menor són els pares biològics i els d'acollida.

5. HISTÒRIA DE L'ADOPCIÓ

L'adopció no és un fenomen recent, el recent de l'adopció és el canvi de significat connotatiu que ha patit.

A l'Antiguitat

A Mesopotàmia, és a dir, abans de Crist, des de la Prehistòria, el 1000 aC fins al 800 aC, hi havia lleis que regulaven l'adopció d'un fill, com el Codi d'Hammurabi, un rei babilònic. També parlaven sobre conceptes com "el ventre de lloguer" o "la maternitat subrogada", temes semblants a l'adopció en termes de finalitat.

A l'Antiguitat Grecoromana

A Grècia, de 1200 aC fins al 146 aC, les adopcions anaven envoltades de rituals i protocols. Normalment, es deixava el nadó dins d'un recipient funerari al mig del camí, senyal que el nen podia ser recollit perquè havia estat abandonat.

A Roma, des de 753 aC fins al 476 dC, l'adopció va patir un gran auge. Adoptar era un fet habitual al món romà. Això es devia a circumstàncies diverses com l'orfanat, la posició econòmica deficient, la manca d'hereus o simples rituals, com quan naixia un nen i el seu pare no el reconeixia en agafar-lo en braços i deixar-lo a terra per donar-lo en adopció. Quan s'adoptava, el fill passava a estar sota la tutela del "paterfamilias", i aquest, tenia els mateixos drets que els fills legítims.

El "paterfamilias" podia reconèixer o no el fill

Els romans s'anomenaven amb el "praenomen" (el nom de pila), el "nomen" (el nom que designava al clan) i el "cognomen" (el nom descriptiu); en adoptar, l'adoptat passava a tenir el mateix nom del pare adoptiu, i només conservava el seu antic nomen amb l'afegit del sufix -anus que es posava al final del nom del pare. Les grans dinasties preferien adoptar, per així poder escollir a un digne successor; August va accedir al poder per adopció. També es van crear les primeres cases d'acollida d'orfes.

A Espanya

A l'Edat Mitjana, des de la fi de l'Imperi Romà fins a la caiguda de Constantinoble (1453) o el descobriment d'Amèrica (1492), el terme adopció va ser al·ludit per primer cop a Espanya en el "Fuero Juzgo" (1241) i en las "Siete Partidas" (1252-1284), codis legals, i a Catalunya en les "Costums de Tortosa" (1272), lleis. Adoptar era tot un privilegi dels senyors. Encara se seguien practicant rituals, com el que el nen adoptat passés per sota la faldilla de la mare imitant el part natural o que el pare adoptant fiqués el nen per dins de la màniga d'una camisa gran, feta per a l'ocasió, i en sortís per

l'altre, i el pare el besés en símbol d'acceptació; d'aquest últim protocol prové la dita castellana "meterse en camisa de once varas", que significa complicar-se la vida de forma innecessària.

A l'Edat Moderna, de finals del segle XV fins a mitjans de segle XVIII, adoptar va perdre el significat que tenia a l'Antiga Roma o a l'Edat Mitjana a causa de temes del llinatge; als nounats abandonats o entregats a les incloses, cases de beneficència on criaven als nens, se'ls estigmatitzava i se'ls anomenava "expósitos" (trobat, exposat). En aquest període, en les adopcions d'aquests nens, se'ls posaven cognoms que mostressin que havien estat nens abandonats com "Expósito" o "de la Cruz", que passaven a tenir un significat pejoratiu.

Casa dels "expòsitos" a Argentina, inclosa

Al segle XIX, hi havia anuncis, amb tota mena de detalls, a la premsa per adoptar. L'adopció era vista com un acte caritatiu i solidari i s'elogiava, però, també era feta servir per utilitzar els nens com a criats que patien maltractaments i eren "fills de segona".

Al segle passat, el XX, amb les guerres, les adopcions es basaven en principis polítics i ideològics. El concepte d'adoptar torna a canviar, els anuncis busquen gent per adoptar els nens orfes provocats per la Guerra Civil Espanyola (1936-1939), que enfrontava franquistes i republicans. Hi havia dos tipus d'orfes, els franquistes, de primera, i els marxistes, de segona. Els orfes dels republicans eren enviats a la guerra a l'estranger perquè fossin adoptats i els del bàndol nacional els van acollir i van repatriar els orfes republicans. Fins i tot adoptar seguia sent un enfrontament. Durant la postguerra, adoptar es va convertir en actes secrets, ja que les adopcions les portaven les incloses i van haver-hi casos de nadons robats. També, els franquistes, vencedors de la guerra civil, obligaven als republicans a entregar als seus fills per reparar els danys fets al país, tot i que a vegades els robaven i els nens en centres d'Auxili Social van passar a pertànyer a l'Estat.

És durant la postguerra de la Guerra Civil Espanyola i la Segona Guerra Mundial (1939-1945) que sorgeixen les adopcions internacionals. Les famílies espanyoles acollien orfes polacs i austríacs i els nord-americans, orfes de guerra europeus. L'adopció internacional va continuar amb altres conflictes bèl·lics com la Guerra Freda (1947-1991). Actualment, les grans desigualtats socioeconòmiques i les creixents facilitats d'accés i comunicació l'han convertit en un fenomen mundial, amb un flux de menors que va dels països pobres (on s'inclouen, des dels anys noranta, els estats de l'antic

bloc soviètic) als països rics. Les adopcions internacionals constitueixen, juntament amb la immigració, una compensació a la baixa fecunditat dels països desenvolupats.

A partir del 1958, el sistema espanyol d'adopció canviava i es formaven les bases del procés d'adopció d'avui en dia on s'administra l'adopció i es prioritza les necessitats del menor que entren en vigor, i són les actuals, a partir de 1987.

A principis dels anys 2000, entre 1999 i 2006, hi va haver una gran demanda, per adoptar de forma internacional, anomenada "el boom de les adopcions". Tot i que aquest fet semblava bo per als infants amb necessitats, també va provocar el tràfic il·legal de nens, sobretot a la Xina; hi havia més sol·licituds que infants. Amb aquest auge, va caldre frenar el "boom" amb més requisits i condicions i apujant els costos dels processos i motivant l'acolliment dins del país. Una de les qüestions de les quals més s'han parlat és si aquell "boom" va ser ocasionat per l'esnobisme i perquè "adoptar estava de moda".

Tot i això, durant els últims anys, l'Estat espanyol és el segon país del món en nombre d'adopcions i Catalunya la primera comunitat d'aquest, per darrere els Estats Units. Segons el Ministeri de Sanitat, Assumptes Socials i Igualtat, entre 2008 i 2012 es van adoptar 13.295 nens d'altres països, la majoria d'ells provinents d'Àsia i Europa de l'est. Respecte a les adopcions estatals, es van realitzar 710 adopcions anuals, mentre que les sol·licituds noves van ser 3.262 i les pendents 10.026.

El 2005, Espanya va permetre l'adopció per a parelles homosexuals.

Actualment, les xifres d'adopció han disminuït a causa de la crisi i de les restriccions en els requisits imposats als pares adoptants en alguns països. Tot i això, el percentatge de nens adoptats segueix sent alt. A l'Estat Espanyol, de 1997 al 2015 hi ha hagut un total de 53.694 adopcions internacionals.

6. TIPUS D'ADOPCIIONS

Aquest seguit de tipus d'adopcions no són individuals i no s'exclouen entre elles, sinó que n'hi ha que es combinen; per exemple, hi pot haver una adopció internacional homoparental plena.

Adopció plena: en acabar els tràmits, l'adoptat deixa de formar part de la seva família biològica i comença a formar part de la seva família adoptiva. Els pares biològics perden tots els drets sobre el nen en qüestió, eliminant les relacions de parentiu establertes i passant-les als pares adoptius. És un procés irrevocable.

Adopció simple: un major d'edat (incapaç) pot ser adoptat. No s'elimina el parentesc natural però la pàtria potestat pertany a l'adoptant. La relació que s'estableix és solament amb l'adoptant i l'adoptat com a fill biològic. És revocable quan les dues parts ho acorden i l'adoptat és major d'edat o per la ingratitude d'aquest.

Adopció nacional: a Espanya ("nació"), aquest tipus d'adopció va per comunitats, cadascuna dictamina les seves normes per a adoptar a un nen de la zona. Hi ha comunitats que no accepten noves sol·licituds d'adopció, i altres que sí, però on el temps d'espera pot variar.

Adopció internacional: sorgeix quan els adoptants, o adoptant, i l'adoptat tenen la seva residència habitual en estats diferents, ja que en el país d'origen del nen sense recursos no el poden mantenir i no té l'opció de l'adopció nacional. Consta d'una sèrie de procediments complexos, ja que no tots els països estan disposats a aquest tipus d'adopció i els que ho estan, sol·liciten molts tipus de papers i exigències; els pares han de complir uns requisits en el seu país natal i en el del país d'adopció. Els adoptants han de viatjar al país d'origen de l'adoptat per recollir-lo.

Adopció homoparental: per a parelles del mateix sexe no és fàcil, ja que una parella del mateix sexe adopti no està permès en la majoria de països, només n'accedeixen 14.

Adopció per agència: és la més comuna i consisteix a contactar amb una agència especialitzada en l'adopció, on dones solteres i adolescents que no poden fer-se càrrec dels nadons, els entreguen. Els adoptants s'inclouen en una llista que és mostrada a la família biològica de l'adoptat perquè triïn els pares que millor corresponguin.

Adopció independent o privada: els adoptants utilitzen un advocat perquè es faci càrrec dels tràmits legals per adoptar a un menor d'edat. Generalment, s'aplica amb nadons encara no nascuts, és a dir, es crea aquesta adopció quan l'adoptat encara es troba en el ventre matern. Són processos més complicats però s'estalvien les llargues llistes de les agències d'adopció.

Adopció oberta: els pares biològics tenen la possibilitat de, després d'estudiar la biografia i característiques, conèixer als pares adoptius. Poden posar-se en contacte

durant l'embaràs i els adoptants poden presenciar el part. Poden també intercanviar adreça i noms per mantenir-se en contacte després de ser lliurat l'adoptat. La relació de contacte amb els pares biològics queda establerta per un acord, aquests sense tenir cap dret legal sobre el nen.

Adopció semioberta: els pares biològics i adoptius es coneixen però una vegada nascut l'adoptant, els pares adoptius poden seguir en contacte o no, ells tenen el dret de decidir. Generalment no s'intercanvien noms ni adreces.

Adopció tancada: sol utilitzar-se en els casos d'adopció internacional. Els pares adoptius no saben gairebé res sobre la identitat dels pares biològics del nen. Després de l'adopció, l'informe és arxivat i el nen pot arribar a no saber mai que ha estat adoptat.

Adopció padrastre/madrastra: la mare biològica o el pare biològic torna a casar-se i la madrastra o el padrastre decideix adoptar al nen de forma legal.

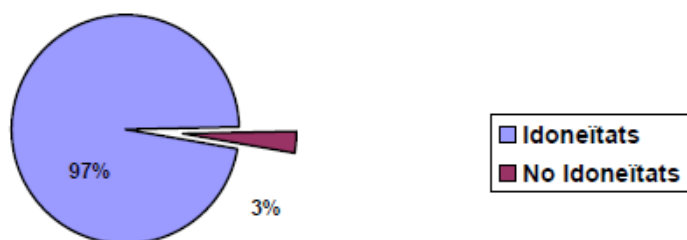
Adopció relacionada: un parent dels pares biològics adopta al seu fill de forma legal, conferint-li els drets paterns d'aquest, en cas que aquests morissin o fossin incapaços de cuidar-lo.

7. ESTADÍSTIQUES

Les dades són recents dels últims anys però no són actuals, ja que cal un temps per fer les estadístiques i encara no s'hi poden accedir.

7.1. A CATALUNYA ENTRE 2011 - 2015

La gent que ha acudit a sessions informatives per adoptar ha anat disminuint progressivament des de 2011, la mitjana és de 1.221 persones. On s'informen més persones és a la capital de Catalunya.

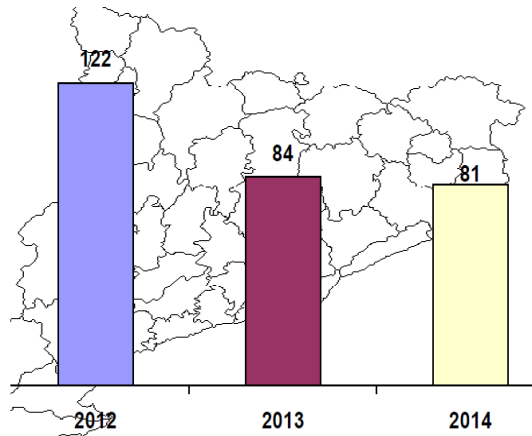
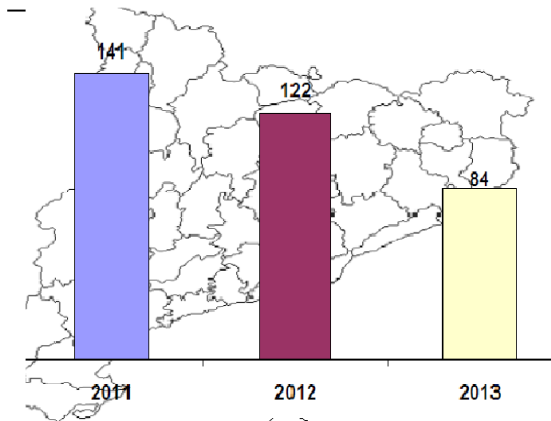
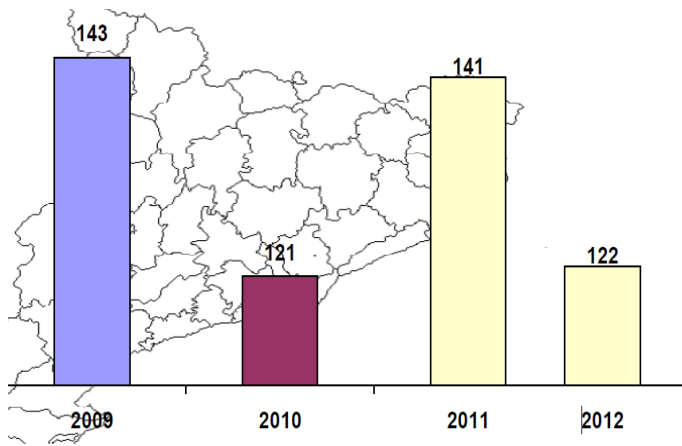
El vistiplau d'idoneïtat a les famílies que volen adoptar és d'una mitjana del 98%; 3.475 famílies han sigut acceptades, d'un total de 3.581.

Les sol·licituds d'adopcions a Catalunya han sigut 1.739 entre 2011 i 2015, on lidera la província de Barcelona. En casos de preadopcions de famílies d'acollida, les peticions han estat 510. Ambdós casos han anat reduint-se les peticions any rere any notablement, passant de 599 a 190 sol·licituds en adopcions nacionals i de 141 a 82 en preadopcions.

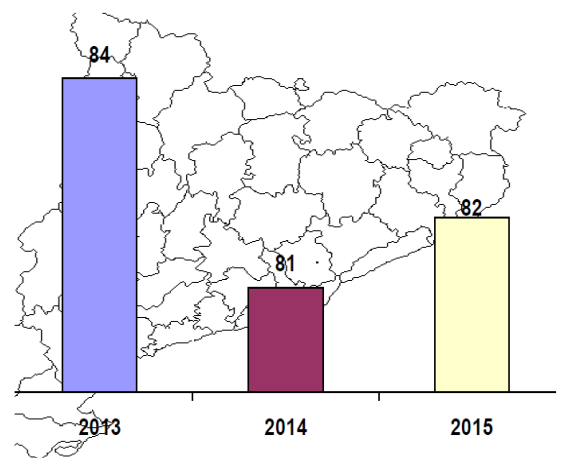
Les peticions per adoptar a altres països són més altes que les nacionals, sumen un total de 2.759 des del 2011 al 2015, on també ha minvat amb una diferència de 449 sol·licituds en només 5 anys. L'any 2010 va arribar a haver-hi més de 1.000 peticions per adoptar internacionalment i l'any 2009 es van adoptar més de 700 nens. De les 2.759 sol·licituds, 2.573 van ser acceptades pel certificat d'idoneïtat i finalment es van tramitar 1.755 adopcions internacionals, la majoria de les quals portades per l'ECAI (Entitats Col·laboradores d'Adopció Internacional). L'any passat, el 2017 hi va haver 139 adopcions internacionals respecte a les 165 peticions.

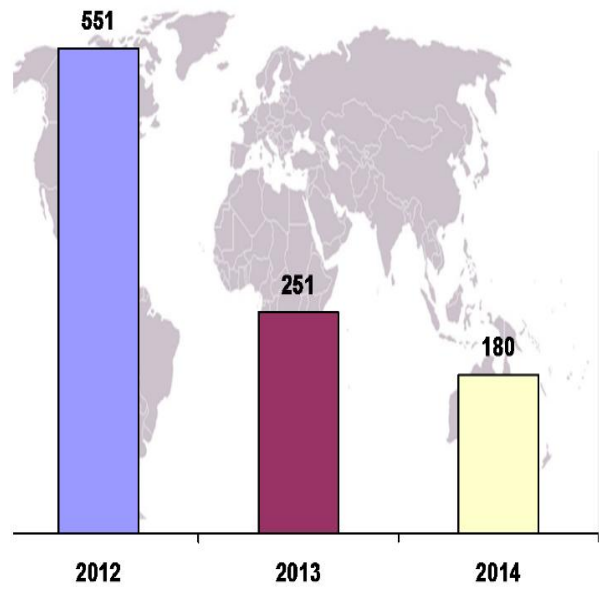
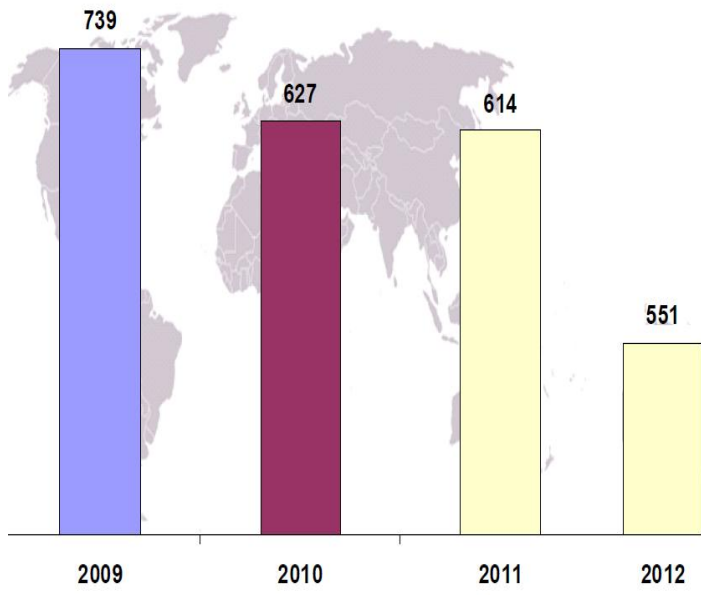
Els continents per a l'adopció internacional més demandats són, per ordre de més a menys, Europa, Àfrica i Àsia i Sud Amèrica. En el cas d'Espanya el nombre d'adopcions internacionals són un total de 7.056 entre 2011 i 2015, on la demanda més gran de països pertanyen de l'Àsia, seguit d'Europa, Àfrica i Sud Amèrica. Els països que més nens oferien els últims anys són Rússia, Xina i Etiòpia.

En adopcions nacionals, la majoria de nens són menors a 1 any, en els casos internacionals, solen tenir entre 0 i 6 anys i el temps d'espera pot ser d'1 a 10 anys, depenen del país i la situació del menor. El 80% de persones que adopten són parelles, només un 20% ho fa en qualitat de família monoparental.

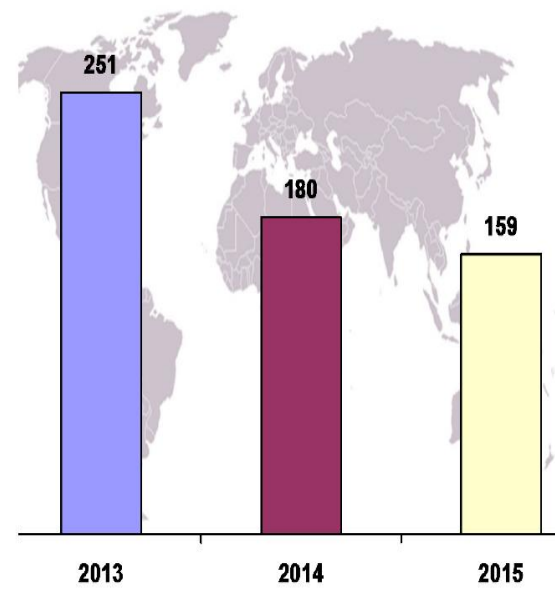

Evolució de les adopcions nacionals a Catalunya

Evolució de les adopcions internacionals a Catalunya

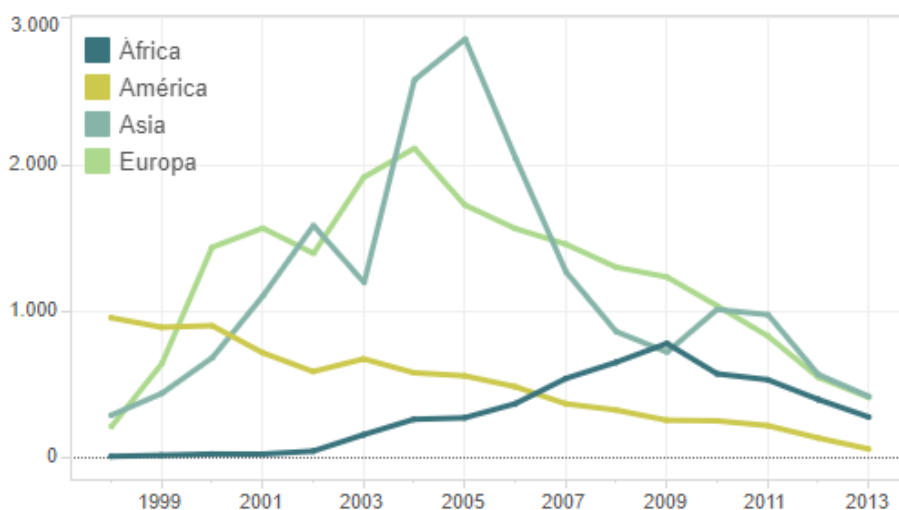
Recompte d'adopcions internacionals a Espanya

2011	2012	2013	2014	2015
2.573	1.669	1.191	824	799
Total de Menores adoptados 2011-2015				7.056
Total de Menores adoptados 1997-2015: 53.694				

Adopcions per continents a Espanya

CONTINENTE	2011	2012	2013	2014	2015
AMERICA LATINA	225	141	66	77	75
ASIA	978	573	425	428	363
EUROPA	833	552	415	227	221
ÁFRICA	537	403	285	92	139
OCEANÍA	0	0	0	0	1
Total	2.573	1.669	1.191	824	799

Gràfic d'adopció per continents des d'Espanya

8. UNA ADOPCIÓ DES DE CATALUNYA

El que ve a continuació és una mostra d'una adopció amb els processos que cal seguir de manera molt resumida per aconseguir tenir una idea principal què comporta adoptar.

8.1. MOTIUS PER ADOPTAR

La infertilitat (el no poder tenir fills de forma natural), les malalties, sobretot les hereditàries, els problemes reiterats que pot tenir un embaràs natural, voler tenir fills a una edat avançada, les parelles homosexuals que volen formar una família i les famílies que ja han adoptat i volen repetir l'experiència, són els principals motius per adoptar.

D'altra banda, hi ha adopcions que no responen a les motivacions mencionades anteriors, sinó que són adopcions "per què sí", una alternativa per crear una família d'una manera no tradicional, on es dona una oportunitat per una vida millor a l'infant.

8.2. PROCÉS D'ADOPCIÓ

Requisits

Per adoptar a un infant el primer de tot és complir aquests tres requisits, d'un total de trenta: estar en ple exercici dels drets civils, ser major de vint-i-cinc anys i tenir com a mínim catorze anys més que la persona adoptada i les adopcions per parella han de ser cònjuges o amb una relació estable.

La idoneïtat

La idoneïtat de la família és un dels processos més importants pel bé de l'infant, un certificat emès per l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA). Les famílies han de passar un procés, de no més de 8 mesos, de formació i valoració, fet per les Institucions Col·laboradores d'Integració Familiar, que comprèn sessions informatives i formatives, i un mínim de dues entrevistes fetes per professionals socials i psicològics. També s'ha de fer una entrevista al domicili dels candidats. Quan s'obté l'informe psicosocial se sap si la família és la correcta, després de valorar les circumstàncies personals, familiars i socials, socioeconòmiques, l'aptitud educadora i les expectatives en relació amb l'infant. En l'adopció a Catalunya, el cost de la formació i la valoració de la idoneïtat l'assumeix l'ICAA, que dura tres anys, i en l'internacional, va a càrrec de les persones o famílies que sol·liciten l'adopció però en aquest cas, aquest certificat sol, no és vàlid.

8.3. ADOPTAR A CATALUNYA

La situació actual per adoptar a Catalunya és que hi ha una suspensió transitòria en les adopcions, ja que les sol·licituds acceptades positivament tripliquen el possible nombre d'acolliments preadoptius i no es vol que el procés de valoració es desvirtui al llarg del temps. Les úniques sol·licituds per les adopcions catalanes viables són les dels infants amb necessitats especials.

Tot i la condició actual, s'admeten sol·licituds d'adopció d'un infant tutelat per la Generalitat de Catalunya, però aquestes romanen en situació de suspensió transitòria. L'ICAA no tramita els processos de formació i valoració d'aquestes sol·licituds, però sí que manté l'ordre de registre i organitza anualment reunions adreçades a les famílies que tinguin una sol·licitud d'adopció per Catalunya en suspensió transitòria per tal d'informar-les d'aspectes com les característiques principals dels infants susceptibles d'adopció, el procés jurídic de l'adopció a Catalunya i els condicionants del temps d'espera. Actualment el nombre de famílies valorades idònies que desitgen un infant de zero a tres anys sense problemàtica específica és molt superior als infants susceptibles d'adopció.

Infants amb necessitats especials

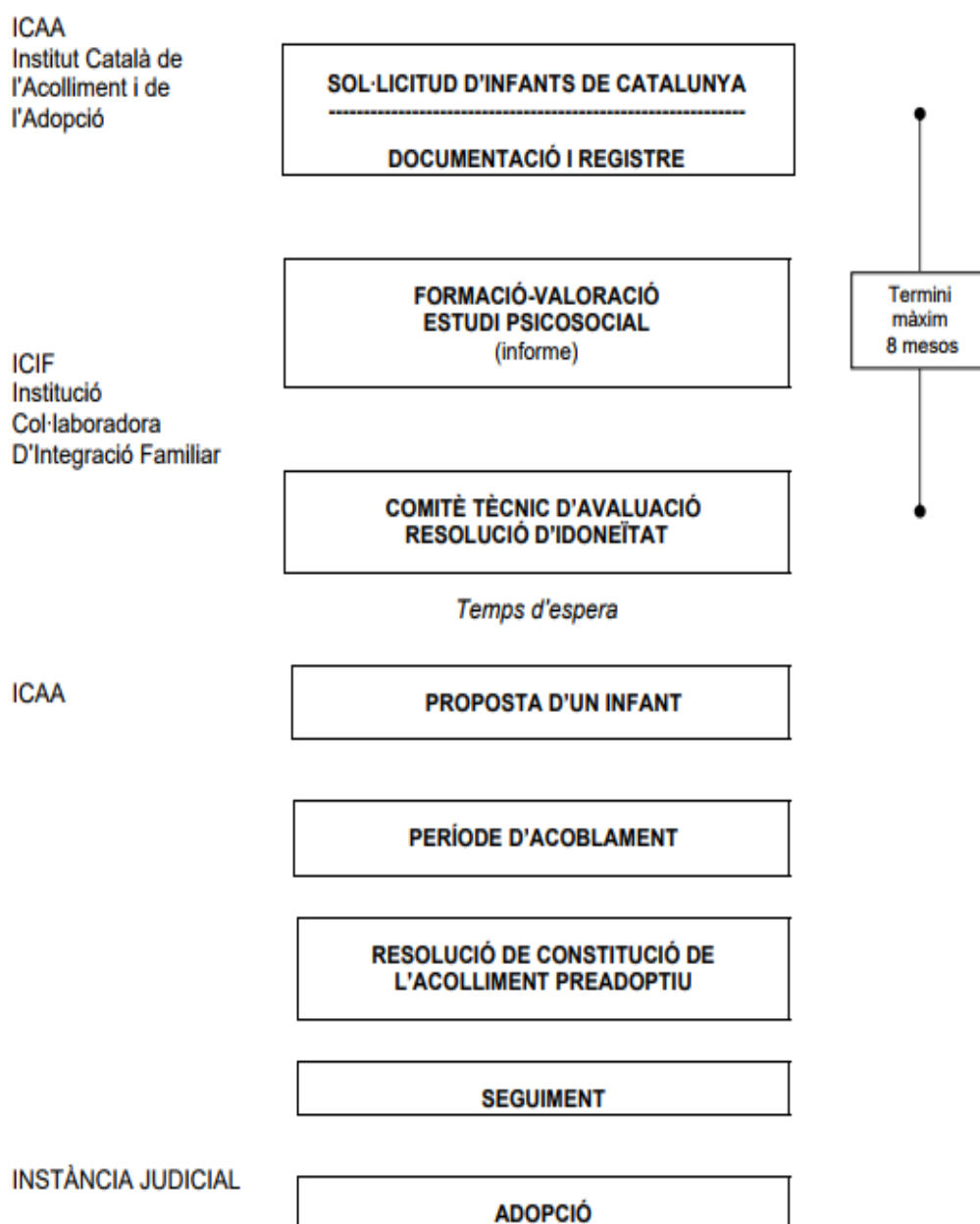
Les sol·licituds d'adopció dirigides als infants amb necessitats especials en cap cas queden arxivades. Els infants amb necessitats especials que poden ser adoptats a Catalunya són els que han patit una situació d'abandó i/o maltractament i són acollits per l'organisme responsable de la protecció dels infants, la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), que pren com a solució l'acolliment familiar preadoptiu que pot comportar la possible relació amb la família biològica que pot estar en contra i sentències judicials.

Les característiques dels infants amb necessitats especials per poder ser adoptats són ser menors de més de 7 anys, grups de 2 germans (el gran a partir de 6 anys), grups de 3 germans o més, tenir alguna discapacitat física o sensorial o alguna discapacitat psíquica o alguna malaltia crònica.

Per a adoptar un infant d'aquestes característiques cal presentar la documentació necessària al registre del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Si s'és candidat per adoptar, s'haurà de passar el procés de formació i valoració, a partir del qual se'n determinarà la idoneïtat o la no-idoneïtat. Després de la resolució d'idoneïtat, en cas afirmatiu, el temps d'espera abans no s'assigni en adopció un infant de Catalunya depèn del nombre de famílies seleccionades, l'oferiment de les persones sol·licitants i les necessitats dels infants susceptibles d'adopció. Quan arriba el moment, l'ICAA proposa a la família sol·licitant un infant en concret i la família rep la informació bàsica relativa a aquest. Després de l'acceptació, s'inicia progressivament la relació de

l'infant amb la família, un període d'acoblament que conclou amb l'inici de la convivència. Durant un temps, la situació és d'acolliment preadoptiu, pas previ a l'adopció que s'assoleix mitjançant una resolució judicial.

PROCEDIMENT D'ADOPCIÓ A CATALUNYA

Esquema del procés d'adopció a Catalunya

8.4. ADOPTAR INTERNACIONALMENT

Adoptar un infant d'un altre país comporta tot un procediment internacional on s'ha de tenir en compte, com a mínim, dues legislacions diferents i la intervenció dels organismes competents de dos països, els del país originari de l'infant i els del país receptor. El procés legal de l'adopció d'infants d'altres països es basa en el Conveni relatiu a la Protecció del Menor i a la Cooperació en Matèria d'Adopció Internacional, signat a la Haia el 29 de maig de 1993. Aquest Conveni vetlla perquè l'adopció sigui en benefici únic de l'infant adoptable en una família idònia. L'assignació d'un infant a una família depèn exclusivament de les decisions sobiranes dels països d'origen dels infants. L'adopció internacional acostuma a ser un procés llarg, i tot i que l'acte d'adoptar és gratuït, implica una sèrie de costos econòmics (entre 6.000 € i 26.000 € depenent del país) amb el procés de formació i valoració, la tramitació de l'expedient al país d'origen, la traducció i legalització dels documents i el viatge i l'estada de la família adoptiva al país d'adopció.

La sol·licitud d'adopció s'ha de presentar a l'ICAA i s'han de complir tots els requisits del país o països per als quals es presenta la petició, ja que a cada lloc la normativa varia. Actualment l'ICAA tramita adopcions legals amb 29 països de Sud Amèrica, Àfrica, Àsia i Europa.

Per adoptar primer s'ha d'estar ben informat i l'ICAA ofereix la seva web, Les Entitats Col·laboradores d'Adopció Internacional (ECAI), que són organismes acreditats per la Generalitat de Catalunya per informar sobre els requisits específics que exigeixen els diferents països i tramitar els expedients, i les associacions de famílies adoptives. Per acabar d'assabentar-se, cal concertar una cita per tal d'assistir a la sessió informativa impartida per l'ICAA on es dóna a conèixer i s'explica els procediments i les diferents possibilitats per adoptar infants. Les sol·licituds amb la documentació necessària s'han de presentar a l'ICAA o a les delegacions de Girona, Lleida, Tarragona o les Terres de l'Ebre. També es pot presentar per Internet si es disposa d'un certificat digital vàlid, a través de l'Oficina Virtual de Tràmits. En el moment de presentar la sol·licitud d'adopció a l'ICAA s'ha d'especificar el país on es desitja adreçar, s'han de complir tots els requisits, i també, si s'escau, s'ha de fer constar l'ECAI que ha de tramitar l'expedient.

Les persones o famílies candidates a l'adopció internacional d'un infant segueixen el procés de formació i valoració a partir del qual es determinarà la idoneïtat dels sol·licitants. El certificat d'idoneïtat i els informes de valoració psicosocial es trameten a l'organisme competent del país d'origen de l'infant o a la seva representació diplomàtica directament des de l'ICAA o mitjançant una ECAI acreditada, ja que és per aquestes vies per on es fa la tramitació de l'expedient d'adopció internacional, depenent del país. L'expedient s'ha de tramitar al país d'origen de l'infant amb tota la documentació que el país demana als candidats. De vegades, els organismes

competents poden requerir informació complementària o més documents, que cal aportar per seguir el procés. El temps d'espera entre la tramitació de l'expedient i l'assignació de l'infant també depèn del país d'origen.

La declaració d'adoptabilitat d'un infant i l'assignació a una família correspon a l'organisme competent en matèria d'adopcions del país d'origen de l'infant que preassigna un infant a la família o persona sol·licitant, la qual ha de confirmar per escrit l'acceptació de l'infant. Cal viatjar al país per començar el procés de relació i vinculació amb l'infant i efectuar els tràmits per a l'adopció davant dels òrgans judicials competents. La durada de l'estada i el nombre de viatges varia en funció del país. La majoria dels països demanen informes de seguiment postadoptiu, elaborats per la ICIF o l'ECAI corresponent on la periodicitat i la durada les determina el país d'origen. El cost dels informes de seguiment postadoptiu va a càrrec de les persones o famílies que hi ha sol·licitat l'adopció. Les famílies que acreditin no superar uns ingressos límit de la unitat familiar, podran sol·licitar que l'ICAA dugui a terme l'informe de seguiment postadoptiu corresponent, sense cost econòmic per la família.

Els adoptants d'infants a l'estranger poden sol·licitar la inscripció del naixement i l'anotació de l'adopció d'aquests infants al Registre Civil del seu domicili que es comunicarà al Registre Civil Central.

Si una persona no originària d'Espanya vol adoptar internacionalment des de Catalunya, ha de presentar la sol·licitud a l'ICAA, que serveix per garantir que l'adopció serà plena per part del país d'origen del sol·licitant i que s'ha de formalitzar l'adopció al país d'origen de l'infant per part del Ministeri de Treball i Assumptes Socials i el Ministeri d'Exteriors que aprova que el país d'origen de l'infant és legal. L'adopció serà feta entre el país d'origen de l'adoptant i de l'adoptat però tramitada a Espanya. Aquest document també cal presentar-lo prèviament a l'emissió del corresponent certificat d'idoneïtat.

9. DESPRÉS DE L'ADOPCIÓ. CONSEQÜÈNCIES

Després de l'adopció es produeixen un seguit de canvis legals; les conseqüències jurídiques de l'adopció són:

- Com a efecte de la filiació, l'adopció determina els cognoms; l'adoptat prendrà els cognoms dels adoptants.
- Submissió de l'adoptat a la pàtria potestat de l'adoptant, els pares obtenen la seva tutela, és el principal efecte de l'adopció, efecte que no es produeix en el cas d'adopció de majors d'edat o emancipats.
- Nacionalitat i veïnatge: els adoptats menors, adquireixen la nacionalitat de l'adoptant des del moment d'aprovació de l'adopció. Si és major d'edat l'adoptat, pot optar per la nacionalitat. Respecte al veïnatge, l'adoptat no emancipat adquireix el veïnatge civil de l'adoptant.
- Aliments: sorgeix el dret de deure aliments d'igual manera que en la filiació natural.

A part de les implicacions anteriors, adoptar crea altres efectes que no estan escrits. L'adopció produeix fonamentalment dos efectes, un de positiu i un altre negatiu. L'efecte de caràcter positiu és la creació del vincle adoptiu entre l'adoptat i l'adoptant, un vincle de filiació que produeix els mateixos efectes que la filiació per naturalesa. L'efecte de caràcter negatiu és la ruptura de les relacions de l'adoptat amb la seva família d'origen i la transcendència que això pot comportar.

En tots els casos d'adopció, sempre hi ha els típics dubtes de l'adoptat sobre els seus orígens i identitat, començant amb simples preguntes fins a arribar a l'adolescència, sempre amb una certa intriga del "per què", "com" o "quan". Són neguits naturals en aquest tipus de situació que cal tractar amb completa normalitat, sense amagar res. L'ICAA, com a organisme competent en adopció dins del territori català, disposa d'un servei públic i gratuït d'assessorament i orientació psicològica i educativa adreçat a totes les famílies adoptives o persones adoptades que ho requereixin. Aquest servei, atesa la complexitat que comporta tot procés d'adopció, pretén oferir una atenció personalitzada a les famílies adoptives que necessitin suport i orientació per fer front a les necessitats que plantegen la criança i l'educació dels fills, així com pel que fa a la relació entre aquests i els pares en el decurs del seu procés evolutiu. També s'ha de tenir en compte les associacions de famílies que són entitats sense ànim de lucre que donen suport als processos d'adopció i a les famílies adoptives.

Per altra banda hi apareixen casos aïllats d'infants adoptats amb problemes psicològics, a causa de la seva consciència del passat d'abans de l'adopció, sovint amb mals records.

Tanmateix hi ha els riscos de malalties no conegudes en adoptar, és a dir, que no se'n té coneixement quan es va dur a terme l'adopció, perquè els símptomes han aparegut durant el transcurs dels anys. Una d'aquestes malalties és el TDH (Trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat), que és més comú que la pateixin nens adoptats a causa de l'adopció, principalment per als primers mesos o anys de vida del nen sense un punt de referència establert, com podria ser-ho un pare o una mare. L'altra malaltia que és usual en els nens adoptats és la SAF (Síndrome d'Alcoholisme Fetal), a causa de la ingesta i abús d'alcohol (etanol) per part de la mare durant el període de formació del fetus abans del seu naixement i que afecta tant al físic com al caràcter i la personalitat del nen. Aquestes dues malalties són pròpies dels països com Ucraïna de l'Europa de l'Est, anomenat "cinturó del vodka" i que es resumeixen en una adolescència complicada i violenta i amb trastorns de conducta.

Nen amb característiques físiques de la SAF

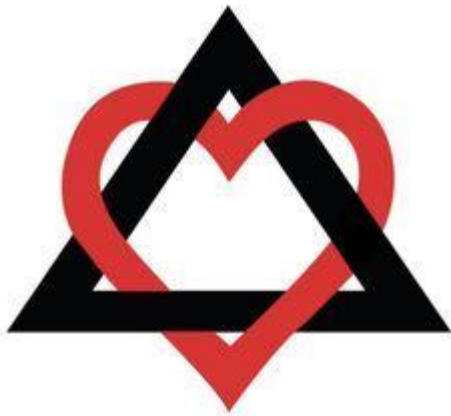
10. CURIOSITATS

Què passa si una família no és idònia?

Si una persona o família és declarada no idònia per adoptar, pot recórrer al nivell judicial per reavaluar el procediment i la valoració psicosocial comparant el primer informe amb el segon aportat pels sol·licitants. Fins i tot, el jutge pot demanar una tercera opinió a psicòlegs per determinar la resolució final. Si el sol·licitant resulta ser idoni, en el certificat d'idoneïtat ha de posar que ha estat declarat idoni per ordre judicial.

Què és un doble expedient?

Un doble expedient és poder envair més d'un expedient d'adopció a la vegada a països diferents, però no totes les comunitats autònomes ho permeten.

El símbol de l'adopció

El símbol de l'adopció és un triangle i un cor entrelaçats anomenat "triada d'adopció". El seu significat descriu els tres costats d'una adopció: la família del naixement, la família adoptiva i l'adoptat. El triangle representa aquests tres costats i el cor unit, l'amor involucrat en la relació de l'adopció.

"Adoption triad"

Quina és l'estat d'un nen posat en adopció?

Un nen en adopció ha de complir una sèrie de característiques per poder ser adoptat, els seus pares biològics no l'han de poder cuidar i l'Estat tampoc poc encarregar-se'n. A la Xina, quan es troba un menor abandonat, perquè pugui ser posat en adopció, els orfenats han de publicar un anunci a la premsa local amb les dades, fotografia, si s'escau i la situació en què el nen va ser trobat per assegurar-se'n que ha estat abandonat voluntàriament. S'anomenen "finding advertisement" (anunci per trobar).

És possible trobar els pares biològics?

Conèixer els seus orígens per part d'un nen adoptat és una inquietud comuna i hi ha casos en què es vol trobar als pares biològics, però és una tasca complicada, per no dir impossible, si no es tenen moltes dades sobre ells i si són casos d'adopcions internacionals. En el cas de la Xina, hi ha investigadors de "China.babies.com" que s'encarreguen d'anar a l'orfenat del nen adoptat i buscar tota la informació sobre l'infant en qüestió, fent fotografies i entrevistant a les cuidadores. Tot i aquest servei,

segueix sent complicat trobar als progenitors del menor adoptat, ja que els arxius, sovint, no estan a mà i les persones que treballaven als orfenats ja no hi són.

Els Crazy Middles

Els Crazy Middles són una família amb 17 fills adoptats i 2 de biològics. En Jared i la Shelly, són els pares que van decidir adoptar buscant nens amb germans que han estat separats per tornar-los a ajuntar i adoptar-los junts. A part dels fills adoptats, també són família d'acollida. Les edats dels nens van des dels 2 anys fins als 22. Aquesta família s'ha donat a conèixer a través de la plataforma de YouTube, on penegen vídeos sobre la seva vida, amb l'objectiu d'animar a la gent a adoptar.

La família "The Crazy Middles"

11. EL DOCUMENTAL

El documental és la part pràctica del treball. Aquest petit reportatge té la finalitat de poder conèixer diferents casos d'adopcions internacionals a *Catalunya*, i conèixer les seves experiències. Diferents visions i generacions que parlaran sobre com s'han sentit i com se senten per tal de poder mostrar als altres que adoptar és un acte tan normal com tenir un fill de forma natural, on només canvia la forma de tenir el fill.

11.1. PLANIFICACIÓ

Per començar aquest projecte, amateur, vaig preparar una carta de presentació del projecte i un document per als drets d'imatge per a demanar als possibles participants el seu consentiment per a ser gravats.

Carta de presentació

ξένοç – xénos

C/ Catalunya, núm. 1, 1r 1a

600 00 00 00 / ξένοç-xénos@gmail.com

01234, Catalunya, 29-04-2017

Estimats/des Senyors/es,

Em poso en contacte amb vostès per explicar-vos la meva proposta i demanar-vos la vostra col·laboració.

El meu nom és *ξένοç-xénos* i sóc una estudiant de 1r de Batxillerat que estic fent el Treball de Recerca a l'Institut *Catalunya*. El meu treball tracta sobre l'experiència dels nens adoptats, ja que jo mateixa ho sóc, de la Xina. L'objectiu d'aquest treball és fer entendre l'adopció tant als petits com als grans a partir d'una forma audiovisual.

El meu projecte de treball és gravar un documental, com a part pràctica, sobre l'adopció entrevistant a nens adoptats de qualsevol país (els pares també podrien aparèixer) i edat i fer-los preguntes generals sobre l'adopció (Què és l'adopció per a tu?) i altres més personals (Com i quan vas saber que eres adoptat?).

Per les entrevistes, jo em desplaçaria a la vostra població i seria durant l'estiu.

Pel tema de la gravació, és per això que us demano el vostre permís per gravar al vostre fill i poder utilitzar la seva imatge per a aquest Treball de Recerca i amb finalitats didàctiques.

Atentament, *ξένοç-xénos*

Document pels drets d'imatge

AUTORITZACIÓ CESSIÓ GRATUÏTA DRETS D'IMATGE

Atès que el dret de la pròpia imatge és reconegut en l'article 18.1 de la Constitució i regulat per la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, sobre el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar a la pròpia imatge, *ξένοç-xένos* demana poder publicar fotografies i vídeos on apareguin els seus fills i filles i on siguin clarament identificables.

L'alumna *ξένοç-xένos* demana poder enregistrar els seus fills/es per al seu Treball de Recerca sobre l'adopció amb un objectiu didàctic. Les imatges seran divulgades a l'Institut *Catalunya*. Donat que el dret a la pròpia imatge està reconegut per llei, *ξένοç-xένos* demana el consentiment als pares, mares o tutors legals o les pròpies persones en cas que siguin majors d'edat poder publicar fotografies on apareguin els menors.

En cas de ser major d'edat

Per mitjà del present document, jo, _____ (Nom del/la col·laborador/a), amb DNI número _____, atorgo a *ξένοç-xένos*, amb NIF número 00000000A d'acord amb la llei orgànica 1/1982 autoritzo el dret i permís per a captar, enregistrar, usar, publicar, i distribuir imatges de mi o en les quals jo estigui inclòs o inclosa en el projecte del seu Treball de Recerca. Per mitjà del present document també renuncio a qualsevol remuneració per drets a la meua pròpia imatge que puguin derivar de qualsevol utilització. Garanteixo que sóc major d'edat legal i tinc el dret d'acordar contractes en el meu propi nom. He llegit l'autorització, cessió, i acord anterior abans de la seva execució i estic totalment d'acord amb els seus continguts.

En cas de ser menor d'edat

Per mitjà del present document, jo, _____ (Nom i cognoms del/la pare, mare o tutor legal), amb DNI número _____, atorgo a *ξένοç-xένos*, amb NIF número 00000000A d'acord amb la llei orgànica 1/1982 autoritzo el dret i permís per a captar, enregistrar, usar, publicar, i distribuir imatges d'en/na _____ (Nom i cognoms del/la menor) o en les quals ell/a estigui inclòs o inclosa, a través de qualsevol mitjà de comunicació del Treball de Recerca.

Domicili: _____

E-mail: _____

Telèfon: _____

Signatura

A _____, de _____ del 20__

Les vostres dades personals s'incorporaran en els fitxers del Treball de Recerca de *ξένοç-xένos*, únicament, amb la finalitat de tenir les dades actualitzades en el cens propi. En compliment de la Llei Orgànica 15/1999 de Protecció de Dades de caràcter personal, podreu exercir-ne el dret d'accés, modificació, cancel·lació i oposició quan ho cregueu oportú.

11.2. HIPÒTESIS DEL DOCUMENTAL

Duració: 45 minuts - 1 hora aproximadament

Espais: a casa dels participants, amb la millor il·luminació i so possible

Plans: 2 si és possible

Introducció: imatges de pares deixant els fills a l'entrada de l'escola i una veu en *off* que presenti de què va el documental. Presentació dels protagonistes amb fotos de les seves adopcions.

Cos: preguntes i respostes, alternant pares, fills i diferents persones.

Conclusió: el desenllaç, acabar amb les preguntes més emotives i per acabar, els vídeos de presentació actuals dels participants. Per concloure el documental, sortiria la imatge de fons dels pares recollint els nens de l'escola, amb una veu en *off* que narra la conclusió i finalment, els crèdits.

Tràiler: talls del vídeo documental, sense que ningú parli, només les imatges amb una música adient de fons. Ha de durar entre 2 – 3 minuts.

11.3. PARTICIPANTS

Els nois i noies que participen en el documental van ser infants adoptats durant el “boom” de les adopcions internacionals, entre el 1997 i 2003. El recull de la gent l’he fet basant-me amb els meus coneguts o coneguts de coneguts. Entre ells, han estat adoptats amb diferents edats, des de tenir pocs mesos a 3 o 4 anys, on ja són conscients dels fets. Actualment són adolescents i joves que acaben d’esdevenir majors d’edat que viuen a *la meva comarca*. Per cada continent on es pot adoptar, Europa, Àfrica, Àsia i Sud Amèrica, hi ha un parell o tres d’entrevistats per donar el seu punt de vista de l’adopció, al costat de la seva família més propera.

També hi ha hagut un seguit de persones que en un principi sí que anaven a aparèixer en el reportatge però que, finalment, per diversos motius (disponibilitat, vergonya...) no ha pogut ser. En aquesta llista he inclòs a la meva germana i a mi mateixa, perquè en principi sí que tenia pensat aparèixer, però al final he decidit no formar-hi part perquè el meu objectiu és conèixer altres casos, vivències, punts de vista i experiències. No vull donar-me protagonisme, sinó donar-li als altres. Per compensar el que jo no participi presencialment en el projecte, redactaré la meva experiència contestant a les preguntes per escrit, i els meus pares faran una reflexió sobre l’adopció.

De dalt a baix de dreta a esquerra: Marina, Jan, Pavel, Mònica, Joan C, Òscar, Àmrit, Gemma, Joan P

Tot seguit hi ha una taula amb les dades de tots els participants i no participants del projecte, un llistat que he fet abans de començar a gravar per a organitzar-me. Està ordenat per continents (Europa, Àfrica, Àsia i Sud Amèrica), i dins d'aquest apartat, per edats de més gran a més petits.

PARTICIPANTS EN EL DOCUMENTAL					
NOM	LLOC DE NAIXEMENT	POBLACIÓ ACTUAL	ADOPTAT ALS...	ANYS	DADES DE CONTACTE
Marina M. O.	Verjneursk, Cheliabinsk - Rússia	Sant Joan de Vilatorrada	2 anys i mig	10-10- 1998, 18	682 * * * * * marinagmail.com
Jan Erbol S. B.	Akhtúbinsk, Àstrakhan - Rússia	Manresa	3 anys i mig	03-07- 2000, 17	606 * * * * * jan@gmail.com
Pavel A. L.	Nizhnt Novgorod - Rússia	Manresa	9 mesos	25-09- 2000, 16	603 * * * * * pavel@gmail.com
Mònica Q. A.	Maputo - Moçambic	Manresa	2 anys	25-04- 2000, 17	634 * * * * * monica@gmail.com
Joan C. V.	Adisabeba - Etiòpia	Manresa	2 mesos	13-10- 2003, 13	622 * * * * * joanc@gmail.com
Àmrit C. V.	Katmandú - Nepal	Manresa	1 any i mig	17-12- 2000, 16	622 * * * * * aamrit@gmail.com
Gemma C. V.	Heng Feng, Jiangxi, Nanchang - Xina	Manresa	1 any	25-03- 2003, 14	602 * * * * * gemma@gmail.com
Òscar P. F.	Lima, Perú	Manresa	13 mesos	6-06- 1997, 20	620 * * * * * oscar@gmail.com
Joan P. F.	Cochabamba, Bolívia	Manresa	4 anys	10-02- 1999, 18	620 * * * * * joanp@gmail.com

NO PARTICIPANTS EN EL DOCUMENTAL				
NOM	LLOC DE NEIXAMENT	POBLACIÓ ACTUAL	ANYS	DADES DE CONTACTE
Joel S. B.	Terrassa - Catalunya	Navàs	12-04-2000, 17	644 * * * * * joel@gmail.com
Alexei F. S.	Revda, Sverdlovsk Oblast - Rússia	Sant Joan de Vilatorrada	02-02-1999, 18	634 * * * * * alexei@gmail.com
Natàlia B. C.	Dulovo - Bulgaria	Sant Joan de Vilatorrada	31-07-2001, 15	608 * * * * * natalia@gmail.com
Xan U. B.	Asku – Reg. Aut. De Xinjiang, Xina	Sitges	16-01-1998, 19	639 * * * * * xan@gmail.com
Lizhen R. C.	Desheng – Reg. Aut. De Guangxi, Xina	Manresa	24-10-2003, 13	618 * * * * * lizhen@gmail.com
Martina F. Z.	Chongqing - Xina	Navàs	17-02-2004, 13	640 * * * * * martina@gmail.com
ξένοç-xένos	Urumqi – Reg. Aut. De Xinjiang, Xina	Catalunya	26-02-2000, 17	600 00 00 00 ξένοç-xένos@gmail.com

11.4. QÜESTIONS

Les preguntes del documental les he fet basant-me en els coneixements que he adquirit de la part d'investigació i recerca d'informació, en les meves pròpies inquietuds i fent una enquesta per saber la visió que té la gent sobre l'adopció internacional on els demanava què voldrien saber sobre els nens i pares que han estat o han adoptat.

Les qüestions es divideixen segons a qui van adreçades, n'hi ha per nens i pares, per nens i per a pares. També hi ha un petit apartat per als germans, tant si són adoptats o adoptats i biològics. Per últim, hi ha un sector per a aquells nens adoptats que les seves faccions fan que no es reconegui a simple vista que són adoptats.

L'enquesta

L'enllaç de l'enquesta:

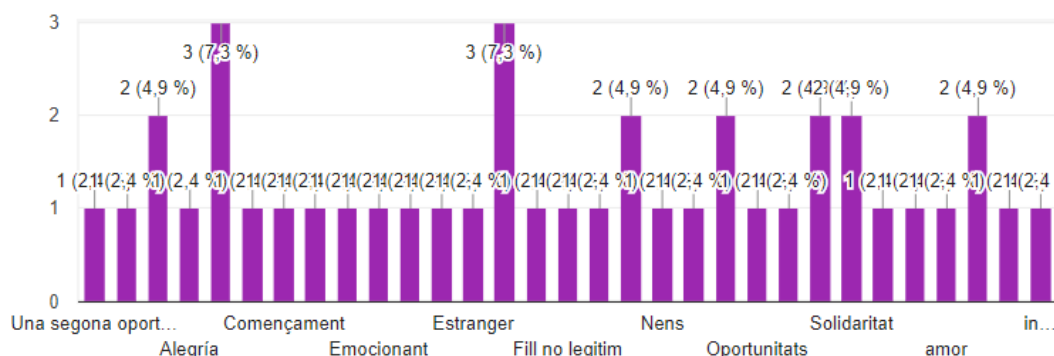
<https://docs.google.com/forms/d/1tXxuejFxnQpZLkhpO6b0bwkVMnXmb3qEayem1xYF4/edit#responses>

Els resultats de l'enquesta amb una participació d'unes 50 persones joves són les següents.

Les paraules més destacades que els vénen al cap dels adolescents quan els hi diuen adopció són: ajuda, amor, família, gos, segona oportunitat, "ξένοç-xénos", solidaritat i estranger. Altres són: paperassa, generositat, força de voluntat per aconseguir allò que vols, empatia, començament, estimació, emocionant, acolliment, nens, nens petits, fill, interessant, alegria, tendresa, Xina, cultura, "carinyo", diferent.

Escriu una paraula que et vingui al cap quan et diuen "adopció"

51 respuestas

Gràfic enquesta

La gent diu que adoptar és anar a un orfenat i acollir a un nen que no té pares que passa a ser el seu fill i obtenint la seva tutela per cuidar-lo com si fos un fill biològic per donar-li una segona oportunitat, ja que sinó, no tindria recursos per seguir endavant.

Segons els coneixements dels nois i noies, la principal diferència entre adoptar i acollir és que un és permanent i s'ha de pagar i en l'altre, és temporal i sense costos. Una quarta part dels enquestats no hi troba cap diferència, tot i això, tots coincideixen que l'única diferència entre un fill biològic i un d'adoptat és la genètica.

La majoria d'adolescents no saben quan es va començar a adoptar, altres creuen que va ser entre el segle XIX i XX, i només una persona creu que va ser a l'antiguitat i una altra quan hi va començar a haver-hi molta pobresa que la gent no podia cuidar els seus fills.

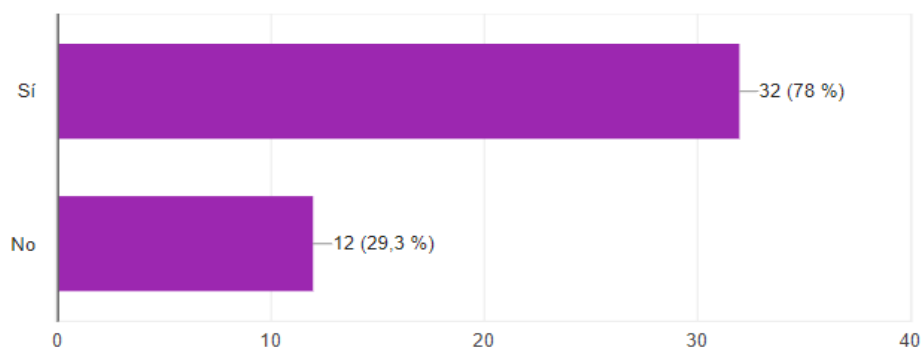
Els joves afirmen que la gent adopta perquè no poden tenir fills naturalment a causa de ser homosexuals o tenir problemes d'infertilitat, per solidaritat, per no voler passar per un embaràs o per no trobar parella.

Els nois i noies no saben gaire sobre el procés d'adopció, només que sol ser difícil, llarg, amb molta "paperassa", que fan proves i que és car.

La majoria diuen que sí que adoptarien si tinguessin l'oportunitat, el 20% restant no ho faria. Els que sí que ho farien optarien per l'adopció internacional, ja que pensen que en altres països els nens es troben en pitjors situacions, a d'altres els hi és indiferent i els que preferirien nacional és perquè voldrien que els seus fills fossin semblants a ells i pensen que seria més fàcil la seva adaptació per la llengua i els costums. També, la majoria adoptaria a nadons per poder crear un vincle l'abans possible i per l'adaptació, a d'altres els hi és indiferent i altres opinen que adoptarien nens més grans de 4 – 5 anys per donar-los una altra oportunitat, ja que potser han patit molt i podrien empatitzar amb ells.

Si poguessis, adoptaries?

51 respuestas

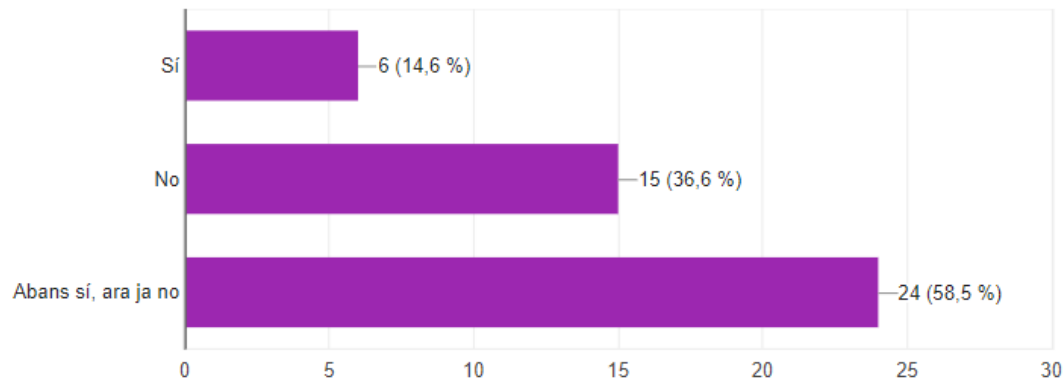

Gràfic enquesta

El 95% dels enquestats creuen que parlar sobre l'adopció abans era un tema tabú, però ara ja no i un 5% creu que sí que ho és.

L'adopció és un tema tabú?

51 respuestas

Gràfic enquesta

Els "pros" d'adoptar, segons el jovent, són la satisfacció d'ajudar a un nen, anar de viatge, no haver de passar per un embaràs per tenir un fill. Els "contres" serien que és molt car, llarg i lent, que el nen no coneix als seus pares biològics i pot tenir malalties que no saben quan van adoptar i la dificultat de com explicar els seus orígens a l'infant. Molts troben que tot són "pros" i no hi ha "contres".

Gent no adoptada preguntaria a pares que han adoptat com va ser el procés d'adopció, per què van adoptar, com va ser l'experiència, per què van escollir aquell país i quant costa. Als nens adoptats els hi demanarien si saben qui són els seus pares reals, quins records tenen del seu lloc natal, si són feliços, si la gent els tracta diferent, si ho ha passat malament a l'orfenat, si saben per què estaven en adopció, si els agradaria visitar el seu país d'origen, amb quina edat els van adoptar i com s'han adaptat. També els hi agradaria saber si per haver adoptat o ser-ho s'han sentit incòmodes en alguna ocasió, si se senten una vertadera família o si els hi ha dit alguna cosa ofensiva per aquest simple fet.

Les reflexions sobre l'adopció que diuen els adolescents són que adoptar és un acte molt bonic i màgic, que molta gent s'hauria d'animar a fer-ho i que alguns de gran tenen pensat adoptar. Per altra banda, algú adoptat expressa que se n'alegra que no hi hagi gent racista i que el tractin com a un més.

Preguntes

General

- Quina és la part bona d'adoptar per al nen? I per al pare? N'hi ha de dolenta?
- Consideres que parlar sobre l'adopció és un tema tabú?
- Quines diferències trobes entre un fill biològic i un d'adoptat?
- Creus que hi ha més beneficis en adoptar nadons en canvi d'adoptar nens més grans de 3 anys?
- Parleu de tant en tant sobre l'adopció, i la vostra, en concret?
- Digues una paraula que et vingui al cap quan parlem d'adopció.
- Reflexió final sobre l'adopció en si.

Nens

- Què és per tu l'adopció? I ser adoptat?
- Què saps sobre la teva adopció? Va ser difícil? Hi va haver problemes?
- Com i quan vas saber que eres adoptat? Va suposar algun canvi en la teva relació amb els teus pares?
- Creus que has tingut sort en haver estat adoptat?
- Coneixes a més gent adoptada? Hi tens relació? Quina?
- Has tingut complex de ser adoptat? Has amagat algun cop el ser adoptat? Com ho has viscut? I a l'escola?
- Tens records de la teva vida al teu país d'origen fins quan et van adoptar?
- T'agradaria saber més sobre els teus orígens (país, cultura, tradicions...)? Has tornat a visitar el país on vas néixer? T'agradaria?
- Si no haguessis estat adoptat, com t'imagines la teva vida al teu país natal?
- Els teus pares, són els adoptius, però t'agradaria conèixer els teus pares biològics?
- Amb la teva experiència, adoptaries a un fill?
- Al ser adoptat, quines preguntes et fas sense saber-ne o trobar-ne la resposta?

Pares

- Per què vau adoptar? Estava ben vist? Era un acte normalitzat? Qui us va recolzar?

- Com va ser el vostre procés d'adopció?
- Quins pros i contres va trobar en adoptar? Problemes, riscos (malalties com el SAF, TDH)...
- Com us va decidir per escollir el país on adoptar? Quins criteris va seguir?
- Com va ser el primer cop que va veure el vostre fill en la foto i després quan el va poder agafar en braços?
- Quan i com va dir al vostre fill/a que era adoptat/da? Com s'ho va prendre?
- Com va portar la seva adaptació? Quins problemes us va trobar?
- Va deixar el nom d'origen del nen o el va canviar? Per què?
- Com portaries que el teu fill volgués conèixer els seus pares biològics?
- Teniu alguna anècdota relacionada amb l'adopció?
- Amb la vostra primera experiència, tornàrieu a adoptar? Si ja ho heu fet, com heu reviscut tot el procés d'adopció per segon cop?

Germans

- Tens germans? Adoptats o biològics? Com és la vostra relació?
- Com vas portar que tindries un germà adoptat/biològic?
- Com va anunciar al vostre fill adoptat/biològic que tindria un germà biològic/adoptat?

Especial

- Com les teves faccions no mostren que siguis d'una alta cultura, t'hagués agradat que no t'haguessin dit que eres adoptat?
- Us heu plantejat no dir al vostre fill que era adoptat, ja que les seves faccions no ho mostren?

11.5. GRAVACIÓ

La gravació l'he fet amb dues càmeres i un trípode. Una càmera i un trípode ja el disposava, l'altre l'he hagut d'aconseguir.

El procediment que he seguit era quedar amb la gent a casa seva, i allà al menjador o en alguna sala disponible de l'habitatge ens posàvem a rodar. Ells seien i jo els hi feia les preguntes amb tota naturalitat, l'objectiu és que quedés familiar, ja que no és un tema fred, sinó que dóna pas a moltes emocions, records i inquietuds.

Abans d'engegar a gravar, col·locava la càmera que gravava amb pitjor qualitat era la que utilitzava com de segon pla i la posava des d'un angle lateral. La càmera de millor qualitat la posava davant de l'entrevistat amb el trípode, tant era si estava més a la dreta o a l'esquerra, ja que a cadascú li posava des d'un angle una mica diferent perquè després en l'edició la gent no estigués sempre en un costat de la pantalla.

També intentava que no hi hagués soroll de fons, tancant les finestres i apagant tot el que pogués fer soroll. Amb l'il·luminació comprovava si no hi havia contrallum i si a la càmera es veia bé.

11.6. EDICIÓ

L'edició l'he dut a terme mitjançant dos editors de vídeo, el Camtasia Studio 8 i el Wondershare Filmora. Són uns editors de qualitat mitjana acceptable amb el que es poden fer un nombre variable d'opcions.

L'edició s'ha basat a crear una cosa simple i el més pròxim a professional. Amb pocs efectes especials, ja que ha d'importar més el contingut que l'estètica. La duració del documental ha estat de 53 minuts.

A la introducció apareix com els pares porten els nens a l'escola, i una veu en *off* explica i introdueix de què va el documental; l'escola connota el vincle pares - fill, sense importar com s'hagi format. A continuació apareixen un seguit de fotos de nens i nenes adoptades que dóna pas a les entrevistes d'aquests infants amb les seves respectives famílies.

Al cos del reportatge hi ha les preguntes i respostes dels adoptats i adoptants (no surten totes les que van ser preguntades per no allargar el reportatge, he optat per posar les qüestions i respostes més interessants). S'alternen famílies i preguntes per aconseguir dinamisme amb pocs efectes de transició, talls senzills. Les preguntes són introduïdes amb una veu en *off* acompanyada d'un text amb la pregunta a la pantalla i el fons borrós de la persona que la contestarà. Cada cop que surti un adoptat posar el nom, d'on és adoptat i on viu actualment i els anys que té. Als adoptants, cal posar de qui és pare o mare. Als germans igual que els pares.

A la conclusió hi surten les preguntes més emotives, imatges dels participants durant el rodatge amb una veu en *off* que fa una conclusió final i per acabar, un vídeo a mode “selfie” d’ells presentant-se, com a símbol que han viscut la seva vida com qualsevol altre, i que ser adoptat és part d’ells però és una característica més d’ells que l’han viscut sempre amb normalitat, tal com es manifesten. En els agraïments apareixeran els noms de tots els nois i noies que han participat i amb el fons de com els pares van a buscar els nens a l’escola, junt amb els crèdits, significat que els pares sempre estan al costat dels fills.

Text veu en *off* inici

Formar una família, ser pare, ser mare, tenir fills, cuidar-los i que et cuidin és un bonic acte en la vida de moltes persones. I com es pot formar una família? Adoptant? Sí. I què és adoptar? Podríem dir que adoptar és guanyar un fill i, sobretot, guanyar uns pares d’una forma diferent de l’establerta. L’adopció internacional va presenciar un efecte “boom” els primers anys del segle XXI, fet que va provocar que s’arribés a dir que adoptar “estava de moda”. Com van portar el procés d’adopció tots aquells pares i mares que volien acollir a un nou membre a la seva família? I com van adaptar-se tots aquells infants, a una nova vida tan lluny dels seus orígens? A continuació, un seguit d’entrevistes a nois i noies adolescents adoptats durant el gran “boom”, i junt amb les seves famílies, coneixerem les experiències que comporta el fet d’adoptar.

Text veu en *off* final

Tant és el mitjà per donar vida a un fill, l’adopció és una opció igual de vàlida com l’embaràs. La meva n’és un exemple, com totes aquestes vivències narrades en primera persona; totes tenen punts en comú i semblances que les uneixen. La meva adopció es pot explicar des d’una perspectiva externa, ja que és una petita part de cada una d’aquestes experiències; perquè són les nostres històries.

Al tràiler, d’uns 3 minuts, només he posat imatges sense àudio de les entrevistes, només amb música per interessar al públic, deixant entreveure que el documental té molt a dir.

11.7. COMPLICACIONS

Les dificultats que m'he trobat per a fer el documental, he d'admetre que són forces, sobretot en el procés de gravació que són els que afecten el resultat final.

Buscar a la gent que estigués disposada a participar en el reportatge també ha sigut una tasca complicada, ja que de tota la gent que tenia present, la meitat no es veia en cor de fer-ho i altres que en principi van acceptar, després es van fer enrere. Els que sí, la complicació ha sigut a l'hora de quedar un dia, ja que per quedar l'adoptat i algun dels seus pares o només un, era difícil per coincidir; és per això que en alguns casos només surt un pare o mare, no surten els germans esmentats o no surt la família junta perquè no s'ha pogut coincidir i hem hagut de trobar-nos més d'un cop.

Un altre inconvenient és la varietat de contingut, és a dir, per fer-ho de forma general, l'objectiu era buscar a gent adoptada de tots els llocs, dels 4 continents on se sol adoptar. Àfrica, Àsia i Europa estaven complets de gent que ja coneixia, però de Sud Amèrica no en sabia de ningú, és per això que quan em van passar el contacte de dos nois germans, vaig posar-me en contacte ràpidament i va anar tot perfecte. Quant a adopcions a Catalunya, coneixia a un noi que per motius d'incompatibilitat d'horaris no hem pogut quedar i per això he enfocat totes les entrevistes cap a les adopcions internacionals.

Pel que fa a la gravació, la qualitat de vídeo, ja que les càmeres són càmeres que jo tenia i que la seva utilitat era per fotos i vídeos de família. Tot i això, he intentat que la qualitat fos la millor possible. Durant les gravacions he intentat trobar la millor ambientació possible, tot i que a vegades sonava algun soroll mentre contestaven les preguntes o la càmera, per defecte, es desenfocava uns segons o parava de gravar i tot s'interrompia.

Quant a l'edició, ha estat complexa, ja que les entrevistes duraven una mitjana de 40 minuts, així que l'hora de fer el buidatge ha estat difícil. Un altre factor és que els editors a vegades tardaven a processar i a l'hora de guardar el vídeo, hi havia alguns efectes que es movien en el temps del vídeo i després han quedat una mica desencaixats. També, aconseguir fotos de les adopcions de cada persona ha estat difícil en el sentit que no tothom les tenia a mà o passades a digital, fet que comporta que la seva qualitat no sigui la més bona.

11.8. RESULTAT

Per concloure amb l'elaboració cal dir que, personalment, crec que per haver-ho fet sola i sense experiència anterior, me n'he sortit prou bé. Sí que és cert que si hagués de tornar a fer-ne un, sortiria molt millor, ja que evitant petits errors, es guanya molt.

Per una banda, estic molt satisfeta amb les entrevistes, respecte a les respostes, ja que la gent s'ha obert sense cap problema i en les dels adoptats, fent-me sentint identificada amb situacions o pensaments. I per altra banda, ha sigut molt d'agrair l'amabilitat i disposició de les famílies, tant pares com fills. Tinc pensat fer còpies del documental i passar-les a un DVD per donar-ne una a cada participant com a mostra d'agraïment.

Crec que del documental, ha de quedar més el missatge que no pas la forma d'edició o la resolució d'imatge, tot i que he d'acceptar que m'hagués agradat que tot hagués quedat una mica millor. Malgrat el sentiment agredolç del resultat físic del reportatge, crec que per ser "amateur" és acceptable i jo estic molt contenta del resultat sentimental.

El tràiler i el documental estan penjats al YouTube en ocult, és a dir, només es pot accedir a través del link.

El següent *link* és el del tràiler:

<https://www.youtube.com/watch?v=w-nn9hN7iUg>

El següent *link* és el del documental:

<https://www.youtube.com/watch?v=ITGI48NEx2I>

Miniatura dels vídeos

12. EL MEU CAS

Què penso?

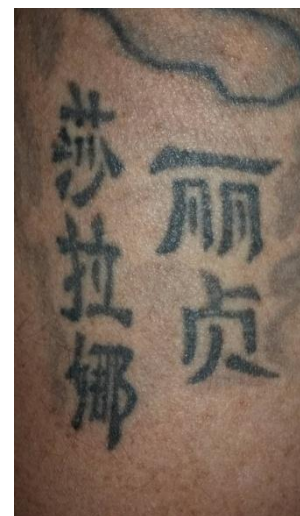
L'adopció per a mi ha estat el meu naixement, ja que tinc fotos amb la meva família d'ençà que em van adoptar; ser adoptada per a mi és tota una sort, ja que sóc feliç en aquesta vida i tinc tot el que necessito, i si no hagués estat adoptada, qui sap si seria igual de feliç o més, o menys (tot i que crec que menys, ja que tindria una vida més dura perquè no tindria una família ni ningú que se'n fes càrrec de mi).

Crec que en adoptar tot són coses bones, per als pares és poder tenir un fill i per al nen, tenir uns pares que l'estimaran i li guardaran una millor vida; l'únic dolent, seria el temps d'espera i els papers que s'han de tramitar, però si es mira positivament, es podrien considerar com els maldecaps d'un embaràs. Aquesta, seria per a mi la principal diferència entre un fill biològic i un d'adoptat, la manera com s'ha aconseguit tenir un fill.

Sobre la meva adopció, sé que va anar tot correcte i no hi va haver cap problema. També sé, per fotos, que quan van tornar del viatge, a l'aeroport ens esperava tota la família amb pancartes i hi havia la televisió, que els hi van fer algunes preguntes sobre tot allò, suposo que pel "boom" de les adopcions internacionals. Quan em vaig fer una mica

més gran, ja que jo vaig arribar amb 9 mesos de la Xina, vaig prendre consciència que era adoptada, ja que no tenia records d'abans. No ho vaig saber perquè els meus pares un dia m'asseguessin a taula i m'ho expliquessin, sinó que de petita, amb 3 o 4 anys, suposo, sentia parlar als meus pares sobre el viatge, i junt amb quan miràvem els àlbums de fotografies i me les explicaven ho vaig entendre fàcilment. Els meus pares diuen que recorden que mirant les fotos de l'orfenat, vaig dir que quina sort que m'haguessin "agafat" perquè sinó podria no estar viva, ja que les condicions allà no eren massa favorables. A més, el meu pare, quan encara era petita, va tatuar-se, en xinès, el nom de la meva germana i el meu, fet que implícitament t'arriba i et fa conscient que ets una mica diferent, ja que el teu nom es pot escriure amb unes altres lletres. Sempre m'ho he pres bé, el fet de ser adoptada, i sí que és quelcom que em pertany, però no hi penso gaire bé mai, només sé qui són els meus pares i que ells són la meva família.

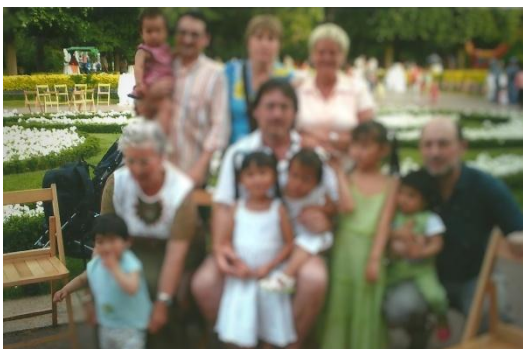

Mai he amagat ser adoptada, a vegades sí que hi ha gent que et pregunta d'on sóc, per exemple, però jo els hi responc sense cap problema. Sí que és cert, que de petita, els nens em demanaven si era adoptada i a vegades em deien que si era de la Xina o el Japó i això em molestava una mica perquè no entenia per què no sabien que jo era de la Xina però els meus pares eren d'aquí, ja que jo ho tenia tot molt assimilat i no sabia per què els altres no, tot i que sent petits, ara entenc que potser no entenien el concepte d'adopció. També m'angoixava quan algun nen o nena em deia "nǐ hǎo", hola en xinès; jo sabia que era hola perquè els meus pares tenien una revista sobre les adopcions xineses que es deia així, però jo pensava que quan m'ho deien, era perquè els hi contestés en xinès, ja que potser es pensaven que era xinesa, i això em molestava pel mateix motiu que abans, perquè jo era "d'aquí", i no sabia per què els altres no ho entenien tan clar com jo. L'última cosa que sí que m'enfadava molt era quan em deien "es china", en to despectiu, des de lluny o quan dues persones ho comentaven davant meu però en veu baixa, ja que jo sí que sabia que era xinesa però em sentia catalana com tots els altres.

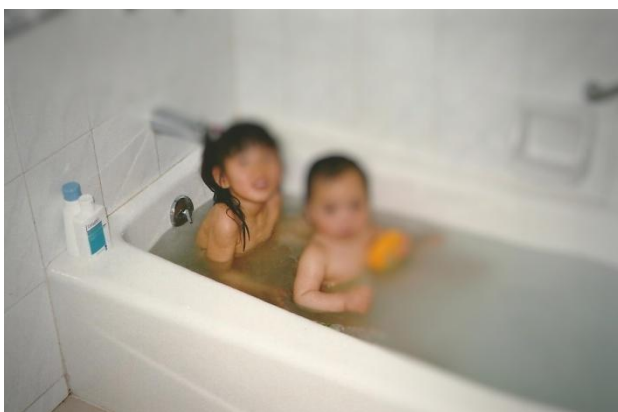
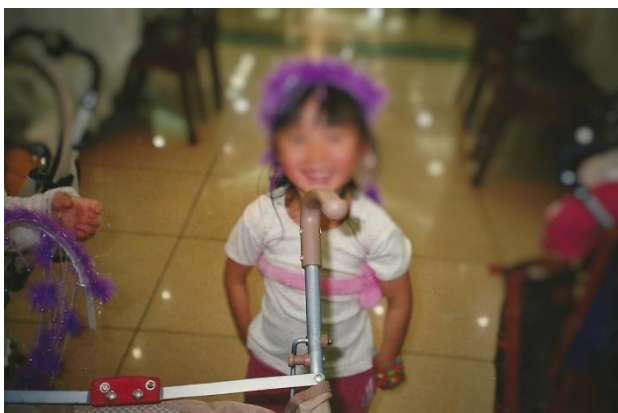

Tot i aquests 3 fets que sí que em feien sentir algun cop "inferior", per dir-ho d'alguna manera, eren fets puntuals que em van passar quan era petita, i que ara entenc que molts no eren amb mala intenció, només preguntes de mera curiositat. Fins i tot, ara, a vegades vaig a comprar als "xinès" i hi ha gent que em demana on està tal cosa, pensant-se que sóc de la botiga, cosa que no em molesta, al contrari, em fa gràcia.

Com he estat explicant, a casa parlar sobre l'adopció mai ha estat un tema tabú, sempre hi hem parlat i sempre m'han contestat a tot i sense cap problema explicant-me com va ser el viatge i tot el que van viure i mai m'ha suposat cap problema amb ells; tot i que a vegades ens enfadem i discutim, com tota relació pares - fills. Crec que m'he adaptat molt bé a la cultura catalana, ja que penso que com vaig venir tan petita i sense ser conscient de res, em vaig poder adaptar com qualsevol altre nadó.

Sí que conec a més gent adoptada, gent del viatge de l'adopció i gent que he conegut que també ho és, però no he connectat amb ells, en el sentit emotiu, per ser adoptats, sinó que els considero gent com els altres. Amb l'única persona que sí que he connectat és amb la *meva germana*, que també és

adoptada de la Xina. Anar-la a buscar, va ser decisió meva, ja que jo, al ser conscient als 3 anys que era adoptada i que no podien tenir fills “de la panxa”, vaig animar als meus pares a tornar a adoptar perquè volia una germaneta. I ho vaig aconseguir. Van tornar a escollir la Xina perquè amb la meva adopció tot va anar molt bé, i com volíem una nena, a la Xina n’hi havia moltes i el més segur era que ens assignessin una. Just el dia del meu aniversari, el 26 de febrer de 2004, vam agafar el vol cap a la Xina. Jo estava molt emocionada, me’n recordo que els meus avis i el meu germà gran van venir i em van portar els regals allà a l’aeroport, a més, em saltava classe! Durant el viatge vaig fer-me amiga amb una altra nena xinesa que també anaven a buscar la germana petita. Allà vam fer turisme i vam visitar la Gran Muralla Xina. Recordo molt el viatge per les fotos, i recordo moltes coses que em van comprar, unes orelles roses, un complement de plomes liles, una samarreta que m’encantava, un *bolso*, una Barbie, que cantava, de la pel·lícula *Barbie La Princesa i la Costurera*, un puzzle de la Xina per la meva classe de l’escola... I vam conèixer a la *meva germana*. Ella era més gran, tenia quasi dos anys, i la veritat és que no recordo gaire del nostre primer contacte, només recordo que ens vam banyar juntes i ella estava molt seria. Quan vam tornar del viatge, a l’aeroport ens tornava a esperar tota la família.

També tinc un germà gran, ell és fill biològic de la meva mare i quan em van adoptar ell ja era major d'edat i quan jo vaig arribar, ell es va independitzar al cap de poc. Tot i això sempre hem mantingut el contacte i una bona relació, igual que amb la *meva germana*.

I entre la relació entre la *meva germana* i jo, és una relació de germans tal qual com totes. Som molt iguals i alhora molt diferents, potser perquè jo sóc del nord i ella del sud, i això provoca baralles constants cada dia, però tot i això, jo sé que sempre estarem juntes i que sempre estarem l'una al costat de l'altre.

M'agradaria molt tornar a visitar Xina amb la meva família, tot i que és bastant complicat perquè el viatge seria bastant car. Tot i això, espero poder de gran poder-ho fer tots quatre. Respecte al tema de si m'agradaria conèixer als meus pares biològics, la resposta és sí, tot i que en el meu cas crec que seria impossible, ja que no sabem res sobre ells. Només m'agradaria saber qui són per veure'ls físicament i saber, potser, els motius reals pels quals no em van cuidar. Si el motiu fos perquè no tenien recursos, els hi agrairia molt, ja que gràcies a donar-me en adopció he tingut una millor vida. Si els motius fossin uns altres, no sabria com actuar, ja que tampoc és una cosa en la qual pensi sovint.

Si de gran tingués l'oportunitat, m'agradaria tenir fills biològics, però també m'agradaria adoptar. Entre adopció nacional i internacional, escolliria l'internacional,

ja que a Catalunya, encara que hi hagi nens sense pares, les condicions són molt millors comparades amb altres països més pobres. Del lloc d'on fos l'infant i si fos nen o nena, em seria indiferent, ja que tots necessiten ser adoptats. Respecte a l'edat, sí que m'agradaria que fos un nadó per

crear un vincle mare – fill l'abans possible, però sí que és cert, que si tothom pensa igual, nens que estan en orfenats de 3 a 7, 8, 9 anys mai tindrien l'opció de ser adoptats i d'optar a una millor vida. Llavors, com a adoptada que sóc i que agraeixo haver-ho estat, no em faria res adoptar a nens més grans per ajudar-los en tot el que pogués.

Quan parlem d'adopció em vénen un munt de paraules al cap, de les quals podria dir que amb les que més m'identifico són amb Xina, amor i família. No podré acabar mai d'agrair tot el que han fet i faran per nosaltres. Els hi dono les gràcies per tot, als meus pares, com els estimo! I a la *meva germana* també. I a la Floki, la gossa. I als meus avis. A la meva família.

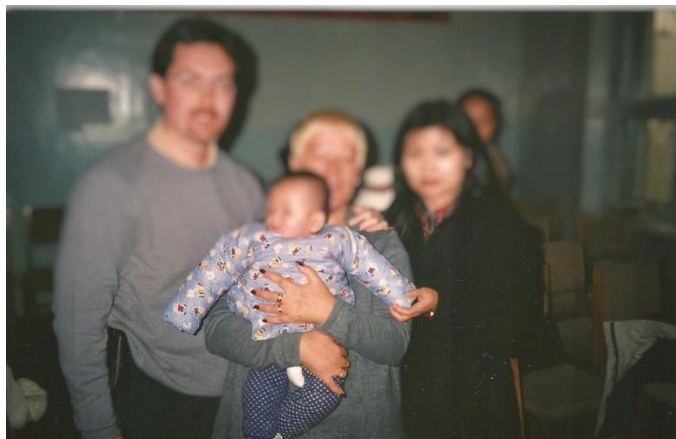
La meva família

Els pensaments del papa i la mama

Adoptar; diuen que és un gran acte d'amor, segur que sí! Però a més, nosaltres afegiríem que ha estat l'experiència més emocionant de la nostra vida. Potser és per això que ho hem fet dos cops, i la segona vegada va ser sobretot, per iniciativa de la ξένοç-xénos. Per a nosaltres, tot són "pros", els únics "contres" serien que el procés és llarg, tediós i car.

Vam voler adoptar per ser pares davant de la impossibilitat de ser-ho biològicament. En aquells temps, adoptar ja era un acte normalitzat, encara que actualment sobta trobar-te persones que afirmen que no ho farien mai; tot i això, a nosaltres ens era indiferent, l'opinió dels altres.

El primer com que ens vam trobar

Per nosaltres tot ha estat positiu, ja que les nostres filles han omplert les nostres vides de felicitat. És veritat que és un procés llarg i a vegades complicat. El fet d'escollir la Xina va tenir un motiu, o millor dit, dos: una va ser la celeritat en el procés comparat amb altres països (1 any) i l'altre, la il·lusió que fossin nenes. El fet

d'adoptar a nadons, de 9 mesos i gairebé 2 anys, a part de viure aquesta etapa tan maca, creiem que aporta una adaptació immediata, però no l'anomenaríem benefici.

Va ser molt important tenir el suport de la família en tot el procés perquè l'espera no fos tan llarga. El primer cop que vam veure les nostres filles (i ens emocionem només de pensar-ho), va ser sens dubte el dia més feliç de la nostra vida i a partir d'aquell moment se t'oblida tot el que has patit per arribar allà. No hi ha paraules suficients per descriure aquest moment, poder deixar de veure la teva filla en una fotografia i agafar-la, només es pot descriure amb la paraula felicitat.

Les primeres fotografies que van rebre els nostres pares, a dalt la germana i a l'esquerra la ξένοç-xένος

Molt sovint ens han preguntat com és que tenen el seu nom original, doncs molt senzill; si et prenen el nom, et treuen la teva identitat i a més cal dir que són molt macos! A casa mai ha estat un tema tabú, hem parlat amb elles de tot el que han volgut saber; quan han preguntat si algun cop podrien arribar a conèixer els seus pares biològics, mai ens hem oposat, tot i que tenim assumit que seria una tasca impossible. Elles sempre han sabut que eren adoptades, ja que era evident, i mai s'ha amagat res sobre el tema. Les adaptacions de les nenes van ser molt ràpides i sense cap tipus de problema que no fos natural en qualsevol nena de la seva edat.

Bé, podríem estar parlant del tema hores i hores i no ens cansaríem. Ara amb el temps nosaltres ja no tenim filles adoptades, tenim dues filles sense més per les quals ens deixaríem matar si calgués, ja que ens omplen de felicitat i d'amor. Hem tingut molta sort! Només esperem que siguin felices i sentin per nosaltres el mateix. Som els seus pares sense cap condicionant. L'adopció és un gran acte d'amor.

A les dues dones en les quals pensem sovint que van donar la vida a les nostres filles i que mai podrem agrair. L'immens regal que ens van fer. ξένοç-xένος, germana: sou la nostra raó de viure. Un petó!!

13. CONCLUSIÓ

Per concloure aquest treball, cal abans fer-ne una petita valoració.

Respecte a la part de recerca bibliogràfica, he de dir que tot i haver estat, en alguns moments, una tasca feixuga a causa de la diversitat d'informació d'un tema, al final he pogut sintetitzar-la de la forma més breu i clara possible, intentant treure tota aquella informació prescindible. Gràcies a aquesta investigació, he pogut entendre més què és l'adopció i això m'ha ajudat a dur a terme la part pràctica.

Portar a la pràctica un projecte no ha sigut tan fàcil com pensava. S'ha de pensar en moltes coses i tenir-ho tot ben preparat i organitzat. En el meu cas, vaig començar prenent-m'ho molt seriosament, ja que vaig pensar a demanar permís per escrit a tothom que podia participar en el documental. Més endavant, però, vaig seguir prenent-me seriosament el reportatge però més relaxadament, és a dir, improvisant una mica. Per crear les preguntes, vaig necessitar documentar-me abans, i demanar l'opinió d'altra gent mitjançant una enquesta. Per gravar i editar, vaig necessitar molt de temps, cosa que he gaudit fent, encara que a vegades se'm fes pesat.

Del resultat del documental n'estic satisfeta, ja que mai abans havia fet quelcom igual. Tanmateix, m'hauria agradat poder perfeccionar moltes coses, coses que estaven en les meves mans, com una mica més de preparació, i altres que no, com la disponibilitat de la gent o les ambientacions. Per altra banda, estic contenta amb la participació de la gent, que m'ha obert les portes de casa seva sense problemes i m'he sentit identificada en molts aspectes que s'han comentat.

En aquest projecte no he descobert res de l'altre món i tot i que en moltes ocasions m'he sentit identificada amb els altres, he pogut apreciar que hi ha punts de vista diferents dels meus a causa de diferents visions sobre les situacions. Crec que les vertaderes conclusions es reflecteixen al documental.

Aquest ha estat un treball dur, ja que és el primer treball que té una durada tan llarga, conta tant i m'involucra. És per això, que a l'haver estat el meu primer "gran" treball i no tenir massa experiència, estic acabant aquesta conclusió amb un sentiment agredolç, perquè crec que al final m'he sortit prou bé en general, però sóc conscient i sé que hi ha parts, sobretot en la pràctica que podria haver fet millor amb un millor plantejament inicial; sento que he donat un 85-90% de mi quan hauria d'haver donat un 110%.

Diuen que dels errors se n'aprèn, així que m'emporto una bonica experiència que recordaré per un bon temps sinó per tota la vida (referint-me al tema tractat). D'aquest Treball de Recerca, jo diria de recerca personal, m'emporto haver-me conegut més a mi mateixa coneixent més als altres i sabent, això sí, 110% qui sóc i d'on vinc.

14. BIBLIOGRAFIA

L'ADOPCIÓ I ADOPTAR, QUÈ ÉS?

DICCIONARI.CAT, “acollir”: <http://www.diccionari.cat/lexicx.jsp?GECART=0001760>
(consulta: 24/08/2017)

DICCIONARI.CAT, “adopció”: <http://www.diccionari.cat/lexicx.jsp?GECART=0002849>
(consulta: 22/08/2017)

DICCIONARI.CAT, “adoptar”: <http://www.diccionari.cat/lexicx.jsp?GECART=0002858>
(consulta: 22/08/2017)

ENCICLOPÈDIA.CAT, “acollida”: <http://www.encyclopedia.cat/EC-GEC-0248845.xml>
(consulta: 24/08/2017)

ENCICLOPÈDIA.CAT, “acolliment”: <http://www.encyclopedia.cat/EC-GEC-0248845.xml>
(consulta: 24/08/2017)

ENCICLOPÈDIA.CAT, “adoptar”: <http://www.encyclopedia.cat/EC-GEC-0075046.xml>
(consulta: 22/08/2017)

INSTITUT CATALÀ DE L'ACOLLIMENT I DE L'ADOPCIÓ, “acolliment familiar”:
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/acolliments/ /
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/acolliments/acollir_infant/ /
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/acolliments/preguntes/ /
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/acolliments/procediment/ (consulta: 24/08/2017)

INSTITUT CATALÀ DE L'ACOLLIMENT I DE L'ADOPCIÓ, “adopcions”:
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/adopcions/ (consulta: 22/08/2017)

HISTÒRIA DE L'ADOPCIÓ

BAELO, Manuel. “La adopción. Historia del amparo socio-jurídico del menor”, març 2013 : file:///C:/Users/usuari/Downloads/BaeloAlvarez_Manuel_TD_2013.pdf
(consulta: 22/08/2017)

CASALS, David. “El 'boom' de las adopciones internacionales”, El País ; 11/09/2006:
https://elpais.com/diario/2006/09/11/catalunya/1157936848_850215.html (consulta: 22/08/2017)

EDUCAWEB, “adopció”: <http://www.educaweb.com/noticia/2014/07/08/diferentes-opciones-adopcion-acogimiento-8329/> (consulta: 24/08/2017)

ENCICLOPÈDIA.CAT, “adopció”: <http://www.enciclopedia.cat/EC-GEC-0219774.xml> / <http://www.enciclopedia.cat/EC-GEC-0250558.xml> (consulta: 22/08/2017)

EXPRESIONES ESPAÑOLAS PARA ERASMUS EN APURAS, “meterse en camisa de once varas”: <https://expresionesyrefranes.com/2007/06/12/meterse-en-camisa-de-once-varas/> (consulta: 22/08/2017)

MARTÍNEZ, Carlos. “L’adopció a Espanya”, Adopció 1944; 6/04/2014 : <https://adopcio1994.wordpress.com/tag/historia-de-ladopcio/> (consulta: 22/08/2017)

RAMIL, Ana. “La adopción a lo largo de la historia”, La opinión A Coruña; 30/06/2013 : <http://www.laopinioncoruna.es/sociedad/2013/06/30/adopcion-historia/737653.html> (consulta: 22/08/2017)

RODRÍGUEZ, Marc. “La crisi posa fre al «gran boom» de les adopcions de l’última dècada”, El Periòdic; 17/11/2010 : <https://www.elperiodic.ad/noticia/7351/la-crisi-posa-fre-al-gran-boom-de-les-adopcions-de-lultima-decada> (consulta: 22/08/2017)

TV3 NOTÍCIES, “boom adopcions”, 16/02/2010: <http://www.ccma.cat/324/el-boom-de-les-adopcions-va-esperonar-el-trafic-illegal-de-nens-a-la-xina/noticia/526625/> (consulta: 22/08/2017)

WIKIPEDIA, “expósito”: [https://es.wikipedia.org/wiki/Exp%C3%B3sito_\(reci%C3%A9n_nacido\)](https://es.wikipedia.org/wiki/Exp%C3%B3sito_(reci%C3%A9n_nacido)) (consulta: 22/08/2017)

WIKIPEDIA, “inclusa”: <https://es.wikipedia.org/wiki/Inclusa> (consulta: 22/08/2017)

TIPUS D’ADOPCIIONS

ADOPCIIONS I ACOLLIDES “tipus d’adopcions”: https://sites.google.com/site/adopcionsiacollidestr/les-adopcions-a-nens-nenes/2-2-diferents-tipus-d-adopcions-diferents-solucions#_ftn1 (consulta: 24/08/2017)

ADOPTIVANET “adopció nacional”: <http://adoptivanet.info/empezando/adopcion-nacional.php> (consulta 24/08/2017)

DEFINICIÓN LEGAL “tipos de adopción”: <https://definicionlegal.blogspot.com.es/2011/09/tipos-de-adopcion.html> (consulta: 24/08/2017)

GETLEGAL “adopció internacional”: <http://espanol.getlegal.com/legal-info-center/adopcion/> (consulta: 24/08/2017)

TIPOS, “tipos de adopción”: <http://www.tipos.co/tipos-de-adopcion/> (consulta: 24/08/2017)

WIKIPEDIA, “adopción”: <https://es.wikipedia.org/wiki/Adopci%C3%B3n> / <https://ca.wikipedia.org/wiki/Adopci%C3%B3> (consulta: 24/08/2017)

ZEPEDA & ALVAREZ ABOGADOS, “adopción simple”: <http://www.aczelic.com/adopcion/simple/simple.htm> (consulta: 24/08/2017)

ESTADÍSTIQUES

ASOCIACIÓN ATLAS EN DEFENSA DE LA ADOPCIÓN “estadísticas adopción españa”: <https://www.asatlas.org/informacion/estadisticas.html> (consulta: 24/08/2017)

AVELLÀ, Jordi. “España, tercer país del mundo que más adopta”, El Mundo; 22/01/2015: <http://www.elmundo.es/blogs/elmundo/mas-datos/2015/01/22/espana-tercer-pais-del-mundo-que-mas.html> (consulta: 24/08/2017)

IDESCAT, “estadístiques adopcions”: <https://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=855&lang=es> / <https://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=853> (consulta: 24/08/2017)

INSTITUT CATALÀ DE L'ACOLLIMENT I DE L'ADOPCIÓ, “estadístiques”: http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/acolliments_i_adopcions/estadistiques/ (consulta: 24/08/2017)

MINISTERIO DE SANIDAD, SERVICIOS SOCIALES E IGUALDAD “estadísticas adopción españa”: <https://www.msssi.gob.es/ssi/familiasInfancia/Infancia/adopciones/estadisticas.htm> (consulta: 24/08/2017)

SER PADRES, “estadísticas adopción españa”: <https://www.serpadres.es/familia/pareja/articulo/la-adopcion-en-cifras-271445953015> (consulta: 24/08/2017)

UNA ADOPCIÓ DES DE CATALUNYA

ICAA, “Adopció a Catalunya”: http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/acolliments_i_adopcions/adopcions/adopcio_infants_catalunya/ (consulta: 24/08/2017)

ICAA, “Adopció internacional”: http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/acolliments_i_adopcions/adopcions/adopcio_internacional/ (consulta: 24/08/2017)

ICAA, “Formació i valoració de la idoneïtat”:
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/adopcions/formacio_i_valoracio/ (consulta: 24/08/2017)

ICAA, “Qui pot adoptar?”:
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/adopcions/adoptar_infant/ (consulta: 24/08/2017)

TV3 NOTÍCIES, “motivacions per adoptar”, 30/07/2007:
<http://www.ccma.cat/324/mes-de-la-meitat-de-les-families-que-decideixen-adoptar-no-tenen-cap-altra-opcio-de-tenir-fills/noticia/208274/> (consulta: 24/08/2017)

DESPRÉS DE L'ADOPCIÓ. CONSEQÜÈNCIES

AFASAF, “Què és la SAF?”: <http://www.afasaf.org/que-es-la-saf/?lang=ca> (consulta: 05/09/2017)

DALLO, Eva, “El síndrome de los niños adoptados en 'el cinturón del vodka”, El Mundo; 23/04/2017:
<http://www.elmundo.es/cronica/2017/04/23/58fb2fec22601d74308b45c5.html>
(consulta: 05/09/2017)

DEFINICIÓN LEGAL, “efectos y consecuencias jurídicas de la adopción”:
<https://definicionlegal.blogspot.com.es/2012/01/efectos-y-consecuencias-juridicas-de-la.html> (consulta: 05/09/2017)

ICAA, “Associacions de famílies adoptives”:
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/adopcions/associacions/ (consulta: 05/09/2017)

ICAA, “Servei d'atenció postadoptiva”:
http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/acolliments_i_adopcions/adopcions/servei_atencio_postadoptiva/ (consulta: 05/09/2017)

TDH Y TÚ, “El TDAH en niños adoptados es más frecuente”:
<http://www.tdahytu.es/el-tdah-en-ninos-adoptados-es-mas-frecuente/> (consulta: 05/09/2017)

CURIOSITATS

CHILDREN'S HEART: “curiosidades”:
<https://unknowadoptions.wordpress.com/soluciones-a-posibles-problemas/> (consulta: 05/09/2017)

LIFETIME ADOPTION, “adoption symbol”:
http://blog.lifetimeadoption.com/adoptivefamilies/for_adoptive_families/blog/index.php/symbol-of-adoption (consulta: 05/09/2017)

THE CRAZY MIDDLES, YouTube “Adoption Song”:
<https://www.youtube.com/watch?v=fiR-M11awik> (consulta: 08/10/2017)

EL DOCUMENTAL

AMB ULLS DE NEN, TV3, “Diversitat”:
<https://www.youtube.com/watch?v=pdTRHKtkMuw> (consulta: 25/04/2017)

CATALUNYA ADOPTA “adopció parelles homosexuals”:
https://www.youtube.com/watch?v=VaHsON_tOeE (consulta: 25/04/2017)

CRAJ (Centre de Recursos per a les Associacions Juvenils), “Drets d’imatge”:
https://www.google.es/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0ahUKEw_iD35Xt1oXTAhWD8RQKHVeuDAMQFgghMAA&url=http%3A%2F%2Fcaibcn.cat%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F02%2F6-Fitxa-per-als-drets-dimatge.odt&usq=AFQjCNHxP182e2XcnBsOMIdEh5Pbm28PmQ&bvm=bv.151325232,d.bGs&cad=rja (consulta: 29/04/2017)

ELS MATINS, TV3 “Adopcions, 18 anys després”:
<https://www.youtube.com/watch?v=-QaGpXeiyKc> (consulta: 25/04/2017)

EMPRENEDORIA SOCIAL, “ICAA”:
<https://www.youtube.com/watch?v=dHlz4nar69E>
(consulta: 25/04/2017)

LA GENT NORMAL, TV3, “Adopcions difícils”:
https://www.youtube.com/watch?v=qaWAw_54akA /
<http://www.ccma.cat/tv3/alcanta/la-gent-normal/adopcions-dificils-pares-adoptants-i-ara-que/video/5589367/> (consulta: 25/04/2017)

MEDINA, Vilma. GUIAINFANTIL.COM, “adopció”:
<https://www.guiainfantil.com/servicios/Adopcion/decirverdad.htm> /
<https://www.guiainfantil.com/servicios/Adopcion/desarrolloYadopcion.htm> /
<https://www.guiainfantil.com/articulos/familia/adopcion/hablar-de-la-adopcion-a-ninos-de-3-a-15-anos-de-edad/> (consulta: 25/04/2017)

MILLENNIALS PERIODOSISMO, “alternatives als fills biològics”:
<https://www.youtube.com/watch?v=y6PGLfBNBTo> (consulta: 25/04/2017)

ODONTOCAT, “Estructura d’una carta formal”:
<http://www.odontocat.com/catala/cformal.htm> (consulta: 29/04/2017)

REDACCIÓ UPF, “L’adopció. Una mirada enrere”:
https://www.youtube.com/watch?v=PRRmrCD_Yh0 (consulta: 25/04/2017)

RTVE, “adopcions rebutjades a Catalunya”:
<https://www.youtube.com/watch?v=Umy6zO2y6rE> (consulta: 25/04/2017)

RTVE, 2006, “Hijos del corazón”: https://www.youtube.com/watch?v=2_ernzLw5_I/ /
<https://www.youtube.com/watch?v=gMIYKfFtU9I> /
<https://www.youtube.com/watch?v=qSlrSU5FhXU> /
https://www.youtube.com/watch?v=EYytb_xsHg4 /
<https://www.youtube.com/watch?v=CCHbkThg2LY> /
https://www.youtube.com/watch?v=LRPh_i5e41I /
<https://www.youtube.com/watch?v=SngOTzHBNvs> /
<https://www.youtube.com/watch?v=5EIEih91rM> (consulta: 25/04/2017)

RTVE, “Niños adoptados”: <http://www.rtve.es/alacarta/videos/programa/ninos-adoptados/633297/> (consulta: 25/04/2017)

SENSE FICCIÓ, TV3 “Adopcions, 18 anys després”:
<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/programa/Adopcions-18-anys-despres/video/5073958/> (consulta: 25/04/2017)

TOT UN MÓN, TV3, “Una adopció”: <http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/programa/Una-adopcio/video/3560090/> (consulta: 25/04/2017)

TV3, “adoptar nens amb síndrome d'alcoholisme fetal”:
<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies-migdia/tres-families-ens-parlen-de-l'experiencia-d'adoptar-nens-amb-sindrome-d'alcoholisme-fetal/video/5612656/>
(consulta: 25/04/2017)

TV3, “nens adoptats de pares alcohòlics russos”:
<https://www.youtube.com/watch?v=KdnngTOTQdY> (consulta: 25/04/2017)

Correus electrònics:

gabinet.tecnic.tsf@gencat.cat

afasaf.fasd@gmail.com

